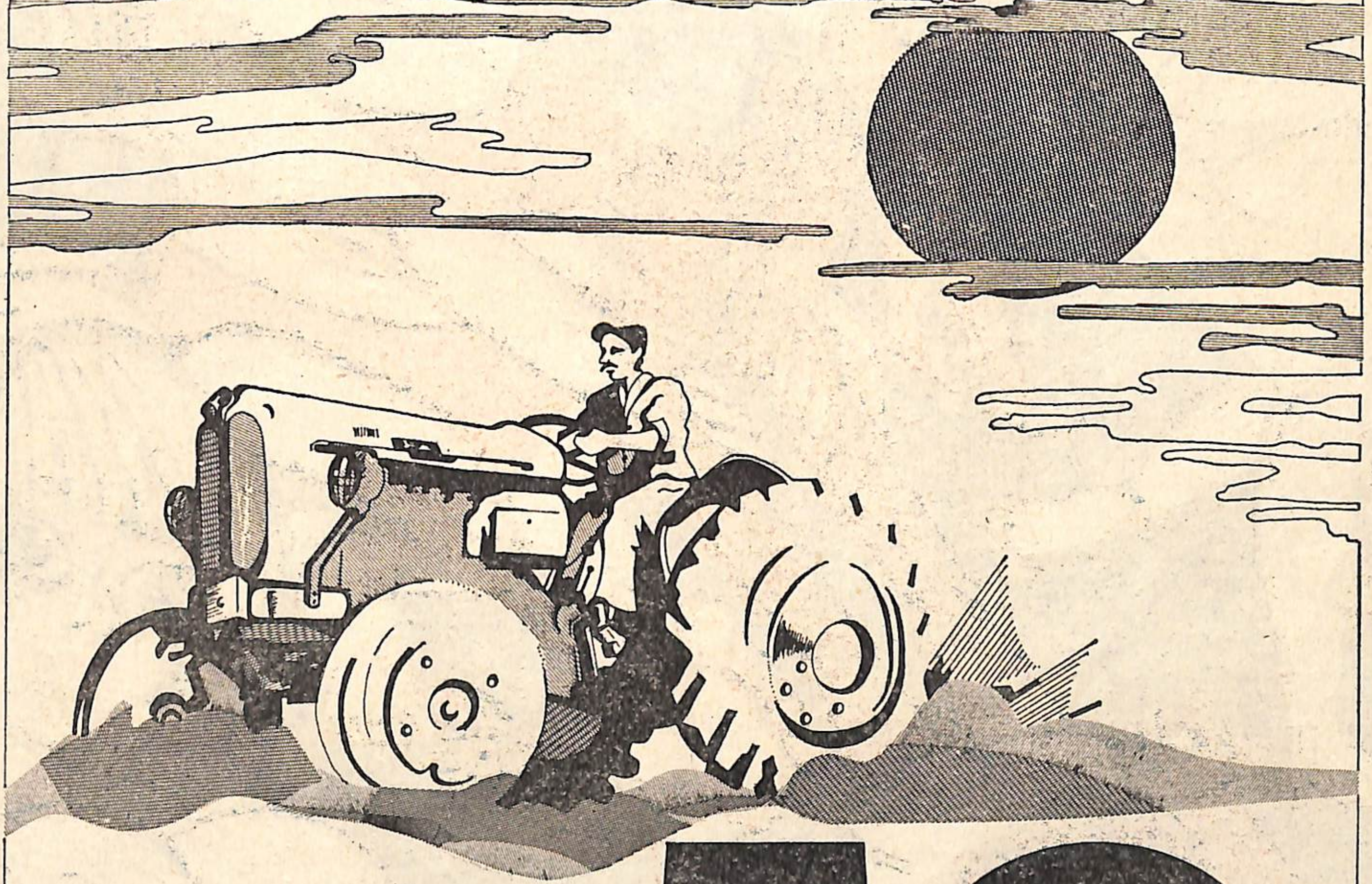
32-76

— Hani ben çekilmez bir adamdım!.

YURT EKONOMİSİNİN
TEMEL DAYANAĞI

50
milyarı
aşan plâsmanları ile...

CELAL

T.C. ZİRAAT BANKASI

Basın 60053—20135—67

Akbaba

Kurucusu : Yusuf Ziya ORTAÇ

Yıl : 54 — Cilt : 31 — Sayı : 32 * Haftalık Siyasî Mizah Gazetesi * 4 Ağustos 1976 — Fiatı 250 Kuruş

Onur Sorunu

TURİZMİ desteklemek amacıyla gazetelerimizde çıkan bir duyuru, ilginç çağrışımlar yapıyor.

«Türk onurludur. Turistin can, mal, namus güvenliği kendi güvenliğinde önce gelir.»

Ne denir? Doğrudur. Aslını ararsanız yalnız turistin can, mal ve namus güvenliği değil, her şeyin güvenliği Türk'ün can, mal ve namus güvenliğinden önce gelir. Daha açıkçası, Türk'ün can, mal ve namus güvenliği o kadar az kişinin umurunda ki! Bunlara bir de sosyal güvenliği ekleyebilirsiniz dilerseniz. Ülkemizde «güvenlik» sözcüğü, ismi var cismi yok bir kavram biçimine giriyor yavaş yavaş.

Can güvenliği deseniz...

Arkası kesilmeyen trafik kazalarından mı dem vuralım, aklına esenin koynuna bir tabanca sokabilmesinden mi, günlük yaşamada bir anlık öfke yüzünden öldürülenlerin ve yaralananların çokluğundan mı, ortaçağ koşulları altında çalışmak yüzünden ortaya çıkan korkunç iş kazası istatistiklerinden mi, hangi birinden?...

Mal güvenliği deseniz...

Malın güvenliğini aramadan önce, varlığını yokluğunu araştırmak gerekir. Eğer mal güvenliğinden amaç ayağımızdaki pantalona sahip çıkabilmemizse, eh, mal güvenliğimiz var. Ama o pantalonun bile taksitlerini zamanında ödeyemiyormuşuz, ne gam!

Namus güvenliği deseniz...

Bunu da sadece ırza saldırıya karşı güvence biçiminde yorumlamamak gerekir. Bize sorarsanız, namus güvenliği, kişiyi ne türde o-olursa olsun aldatılmaktan koruyan bir güvenlik olarak düşünülmelidir. Aldatılmadığımızı söyleyebilir misiniz? Politikacılar tarafından, yayın organları tarafından, iş çevreleri tarafından, bürokratlar tarafından, uzmanlar tarafından, bazan farkında olmadan, bazan aldatılmayı kendimiz isteyerek aldatılmıyor muyuz hep? Bu da bir tür iğfal edilmek değil mi?..

Sosyal güvenlik deseniz...

Yarın kuşkusu olmadan yaşamak hani? Hemen bakılıp iyi edileceğini bilerek gidebileceğimiz hastaneler hani? Ev kredisi almamıza yetecek tasarruflar hani? Çocuklarımızın istediği dalda öğrenim yapabileceği, istedikleri daldan geçtik, öğrenim yapmalarına doğru dürüst olarak verecek okullar hani? Bunca işsize iş hani?

İktidar sözcülerine bakarsanız her şey yolunda. Ülkemizde gelmiş geçmiş iktidarların tümü her şeyin yolunda olduğunu söylemişlerdir kendi süreleri boyunca ve işler hiçbir zaman tam anlamıyla yolunda olmamıştır. Ne var ki, «işler yolunda» savunusu, hiçbir zaman günümüzdeki kadar gerçek dışı olmamıştır.

Turistik duyurudaki «Türk onurludur,» sözüne gelince... Elbette onurludur Türk. Ama bu onuru karalamak çabaları öylesine etkinleşmiştir ki, Türk'ün onuru gitgide tehlikeye girmektedir.

Siz bu satırları okurken, 1976 Olimpiyatlarında takımımızın aldığı sonuçlar kesinleşmiş olacak. Eğer sonuç iyiyse, sevinmekten daha çok şaşıracağız.

Sakat ayaklı koşucular, kırık eline biftek sarıp giden boksörler... Olimpiyatlara mı katılıyoruz, yoksa bir gariplikler panayırına mı?

Sporcularımızın kendi durumlarına bakarak utanıp kızarmalarına gerek yok. Suç onların değil. Antrenörlerin mantrenörlerin de değil. Onlar kim ki?

Birleşik kaplardaki su yüzeyi gibidir bu işlar. Spordaki başarı da, onur da, güvenlik de, toplumu oluşturan öteki koşullarla ayni düzeydedir. Birini ötekinden yalıtılmış olarak düşünemezsiniz.

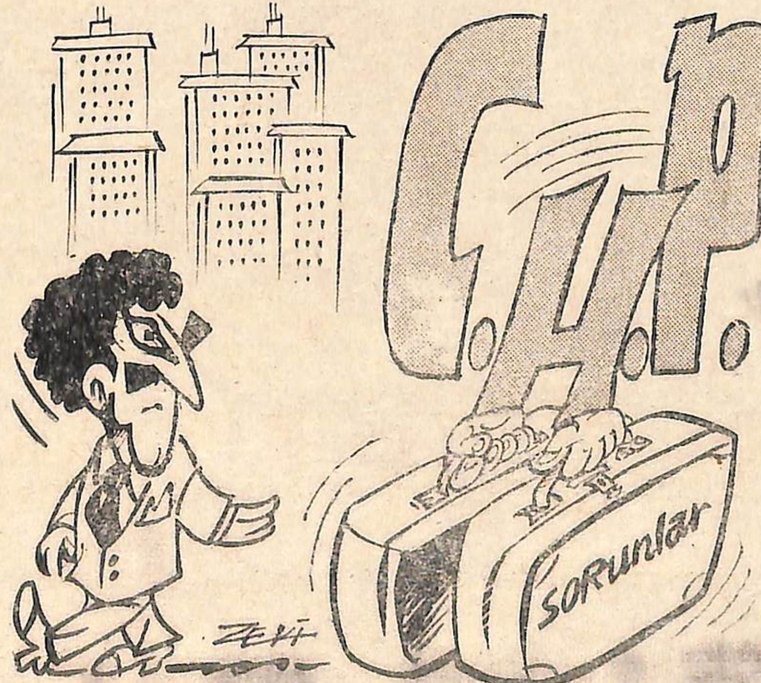
Artık Türk'ün şişinmeyi bırakıp kendine gerçekçi bir gözle bakmasının zamanı gelmiştir. Türk'ün onurunu kurtarmanın tek yolu budur.

AKBABA

— Ecevit, Demirel'in Ege politikasını eleştirdi —

— Ecevit Amerika'ya gitti —

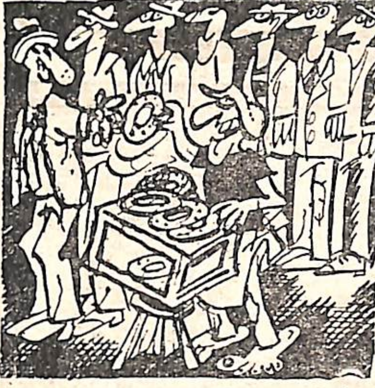
— Al, şunları da götür ve gelirken, sakın getirme!...

NASIL Kalkındık

Muzaffer İZGÜ

İŞSİZLİĞİ önleme ve ülkeyi Kalkındırma Konferansının sekizinci gününde konuşan delege, mikrofondan şöyle sesleniyordu:

— Efendim, biz ülkemizde plânlı

bir şekilde işsizliği önleme yoluna gittik. Günden güne işsizlerin sayısı azalmakta, böylece ülke kalkınmaktadır. Bir ülkede, her vatandaşa iş bulundu muydu, o ülke yavaş yavaş kalkınıyor demektir. Biz de bu yoldan hareket ederek, vatandaşların tümüne iş bulma yollarını araştırdık. Elbette bu kolay olmadı. Bunu, üç yıllık plânlar halinde uyguladık. Sağolsun, bu konuda bir büyük ülke bize yardımcı oldular, uzmanlarını, plâncılarını bize gönderdiler. Biz de bu plâncıların gösterdikleri yoldan hareket ederek, kısa zamanda işsizliğin önüne geçtik. Bize ilk önerilen üç yıllık plânın formülü, şimdi efendim, tahtada gördüğünüz bu formülü şöyle açıklıyorum. Buradaki ilk işsizlik, dokuz e, dokuz evrak demektir. çarpı, beş imza, üç mühür, çarpı yedi makam, bölü iş gününe eşittir... Bir kez ülkemizde, hiçbir işi dokuz evraksız yapmıyoruz. Bizde her iş için nüfus kayıt örneği, nüfus cüzdan bu evraklarını alır gelir. Ayrıca, yine ne iş olursa olsun, aile durum beyannamesi isteriz. Bu beyannamenin ekli olmadığı evrak hiçbir iş işlem görmez. Sonra efendim, geçim beyannamesi isteriz. Bu evrakı hazırlamak, doldurmak oldukça güçtür. Güç olduğu için, vatandaş nedenli çabalarsa çabalasın, bu evrakı bir haftadan önce dolduramaz. Diyebilirim ki, ülkemde daha bu evrakı daha doğru dürüst doldurabilen bir vatandaş çıkmamıştır. Ayrıca, bir form dilekçe isteriz. Bizde her türlü işte, bir form dilekçe vardır. Bu form dilekçe, uzmanlarca hazırlandığı için, yine vatandaş bu dilekçeyi doldurmakta hayli sıkıntı çeker. Bazıları, daha işin başındayken vazgeçmek isterler ama, işlerinin olacağı akıllarına gelince, oturup günlerce bu dilekçenin başında kafa patlatırlar. Bunlardan gayrı, vatandaştan iyi hal kâğıdı, sabıkasızlık belgesi, askerlikle ilişiği olmadığına ilişkin belge, ikâmetgâh ilmühaberi isteriz... Vatandaş bu belgeleri, yâni ayağına hızlı bir vatandaş ancak altı ayda tamamlar... Ama altı ay içinde bunların yalnız birer nüshasını hazırlayabilir. Ama biz, işi bir noktaya getirdikten sonra, vatandaştan bu belgelerden altışar nüsha isteriz. Şimdi vatandaş bunları altı nüsha yapabilmek için yine ortaya düşer. Ayağına hızlı, kalbine güvenli bir vatandaş, bunları ancak bir buçuk yıldan önce tamamlayamaz.

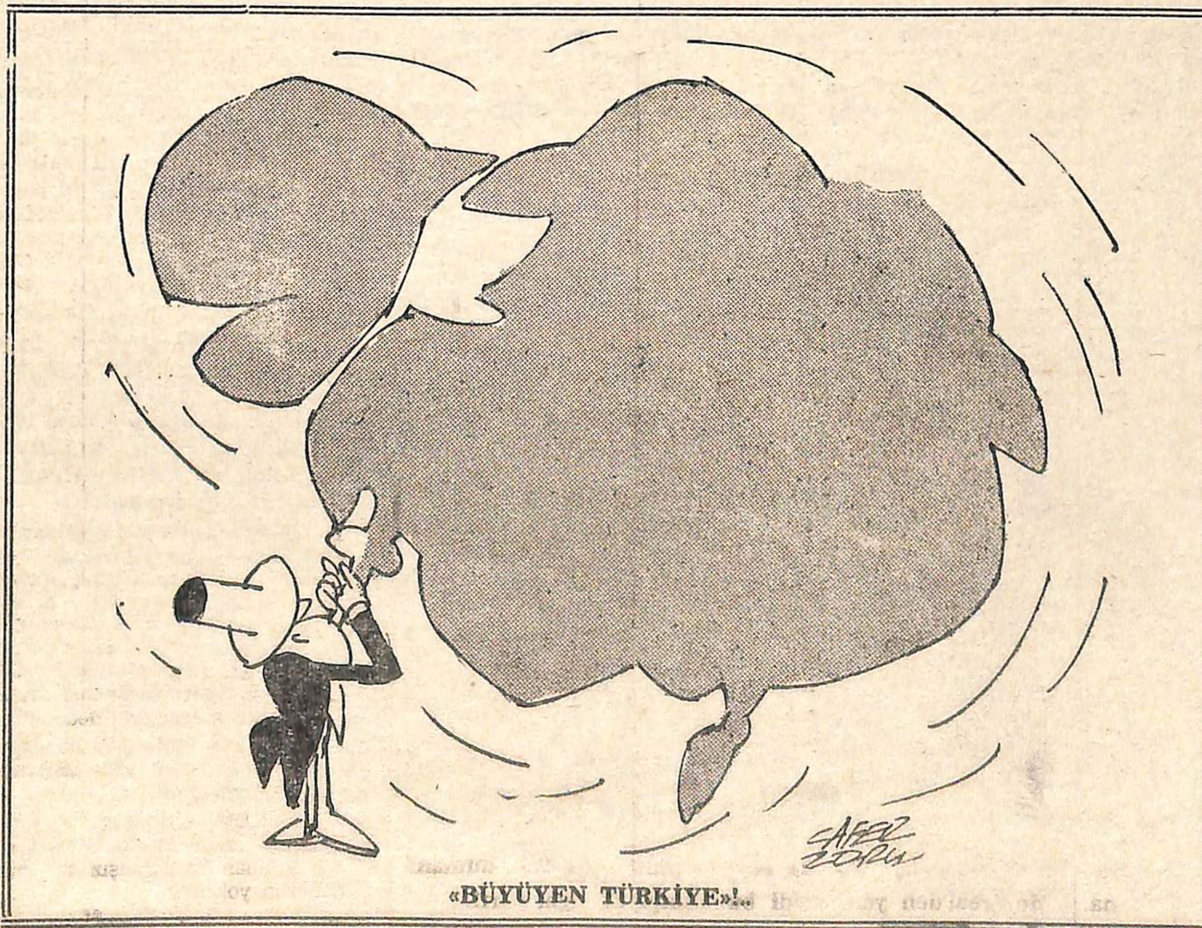
Arkadan delegenin birinden bir söz gelince, kürsüdeki delege:

— Açıklayacağım efendim, açıklayacağım, dedi... Yine hepinizin ilgisini formüle çekmek isterim efendim. Biz buraya değin, yalnız iks eşittir, dokuz e bölümünü açıkladık. Dokuz e, dokuz evrak yâni... Formülün ondan gerisini açıklamadım... Şimdi efendim, formüldeki 5 i, beş imza demektir. Bizdeki evrakların tümünde beş imza bulunması gerekir. Muhtarın, daire âmirinin, daire şefinin, ilgili yazmanın, ve de mahallin en büyük yönetim âmirinin yardımcısının... Şimdi düşününüz, dokuz evrak, altışar nüshadan elli dört nüsha eder, elli dört nüshaya beşerde imza, iki yüz yetmiş imza efendim.. İşte vatandaş bu imzaları ilgililerden koparabilmek için günlerce daire kapılarında kuyruk olurlar... Ama yönetimcilerimizin çoğu yerlerinde bulunmadığı, kimi encümen, kimi müdürler toplantısında bulunduğu için, vatandaş günlerce gelir gider. İmzayı koparan cennetten bir hasırlık yer kapmış gibi sevincinden uça uça, öteki imza kuyruğuna girer. İmza konusunda çok titizizdir efendim. Çoğu müdürümüzün, ilgilimizin imzası iki tane çizgiden oluşmuştur ama, o çizgiyi oraya vatandaş asla çizemez. Yatağı, yorganıyla gelir dairenin önüne, orada günlerce yatar bekler, ama çok namuslu olduğumuzdan, o çizgiyi kendimiz çizmez, müdür dediğimiz adamlara çizdiririz... Bu bakımdan, bizim daire önlerinde her türlü işportacılık, lahmacunculuk, börekçilik, çaycılık, kahvecilik iyice bilinçli olarak geliştirilmiştir. Kuyruklar arasında dolaşan lahmacuncular, çaycılar, kahveciler, tesbihçiler, kokucular da böyle iş güç sahibi vatandaşlar olarak günlük geçimlerini çıkarırlar... Ayrıca bu kuyruk durumu, vatandaşın kondisyonunu iyi durumda tutmağa yaradığından da ülke olarak mutluyuz... Çünkü, odacının biri, «Falanca yerin müdürü geldi» dediğinde, kuyrukta ki vatandaşlar arasında bir koşudur başlar... Merdivenleri beşer altışar çıkan vatandaşlarımız arasında kalb büyümesinden, kalb çarpmasından şikâyet edenler asla yoktur... Yine ayrıca şunu açıklamak isterim ki, biz böylece vatandaşı sabırlı olmağa alıştırmaktayız. Bizde vatandaş, bir daire kapısında kuzu kuzu bir hafta bekler, yine de buranın müdürü nerede, demez... Denemez, çünkü bizde devlete karşı saygı çok büyüktür. Müdür yoksa, mutlaka memleketin âli menfaatleri için başka bir yerdedir... Şimdi gelelim formüldeki 3 mü'ye. Efendim, buradaki mü, mühür demektir... Üç yıllık plânlarda, her evraka kaç mühür vurulacağı ayrıca belirtilir. Şimdilik ülkemizde her evraka üç mühür vurulmaktadır. Üç mührü olmayan hiçbir evrak işlem görmez. Bir mühür evrağın tepesine, bir mühür evrağın ortasına, bir mühür de en altına vurulur. Gerçi mühürlerimizi şimdiye dek okuyan hiçbir vatandaş çıkmamıştır. Bizde mühürler, şişe dibine benzer. Yâni vatandaş istese, bir şişe dibini mürekkeplese, tutup evrakının üç yerine bastırıverse, aslında kimse farkına varmaz ama, dedim ya vatandaş bizde devlete karşı çok saygılıdır. Onun için haftalarca da kuyrukta mühür işini bekler. Her evraka üç mühürden, iki yüz yetmiş evraka, sekiz yüz on mühür eder... Mühür sayısı sekiz yüz dokuz olsa, asla kabul edilmez... Gelelim yedi mak yazılı bölüme, bu yedi makam demektir efendim. Yedi makam, bu evrakları onaylar. Yedi makam onaysız hiçbir evrak tomarı bizde işleme konmaz...

İşte böylece efendim, biz işsiz vatandaşlarımıza iş bulup ülkedeki işsizliği önlüyoruz. Önümüzdeki üç yılda, işsiz sayısına göre, bu işlemleri belki iki misline, belki üç misline çıkarabiliriz. Bizde çocuğuna bir nüfus cüzdanı çıkarmak isteyen vatandaş da aynı işlemleri yaptırmak zorundadır, bir ehliyet almak isteyen vatandaş da, bir tapu almak isteyen vatandaş da. Sonuç olarak, formülde de belirtildiği gibi, tüm bu çabalar iş gününe bölündüğünde, vatandaşın işinin başından ne denli aşkın olduğu görülmektedir. Onun için bizim ülkede hiçbir vatandaş, işsizim diye sızlanmaz. Vatandaş şayet işsizim diye sızlanmağa başladı mıydı, yabancı uzmanlarımızla yerli uzmanlarımız, kafa kafaya verirler, yeni yapılacak üç yıllık plânda birtakım değişiklikler yaparlar...

Bu üyeden sonra, başka bir ülkenin üyesi mikrofona geldi:

— Efendim, dedi, bizde ülkemizi kalkındırmak işsizliğe çare bulmak için devletçe kaçakçılığı teşvik etmeğe karar verdik. Evet, bizim ülkede kaçakçılık devlet tarafından teşvik edilmiştir. Ama ilk zamanlar takdir buyurursunuz ki bundan olumlu sonuçlar alamadık. O zaman bizde de yabancı uzmanlarımız, yerli uzmanlarımız kafa kafaya vererek çalışmağa başladılar. Düşününüz efendim, biz sınırları ardına dek açmışız, ama vatandaş kaçakçılık yapmak istememekte... Uzmanlarımız düşündüler, bu kaçakçılık işini nasıl çekici hale getirelim... Sonunda karar verildi, biz millet olarak tehlikeyi seven milletiz, tarihimiz şanla şerefle dolu... Bize heyecan gerek... Onun için tuttuk, sınırlarımızı mayınladık efendim. Evet efendim mayın döşedik sınır boylarına... Biz mayın döşeyince vatandaşta bir meraktır, bir ilgidir başladı... Gerçi bizim ülkede otomobil yarışları, motosiklet yarışları yapılmaz ama, her yıl binlerce vatandaşımız, mayınlı tarlalardan bir o tarafa, bir bu tarafa geçerek heyecanlanır, bundan da ayrı bir zevk duyarlar... Evet, bu önlemden sonra yavaş yavaş ülkemizde kaçakçılığın gelişmekte olduğunu gördük. Ama bu bizim için yeterli değildi, biz istiyorduk ki, tüm millet kaçakçı olsun. Bu bakımdan birtakım önlemler almamız gerekiyordu. Bilhassa bu konuda büyüklerimiz, küçüklerimize örnek dav-

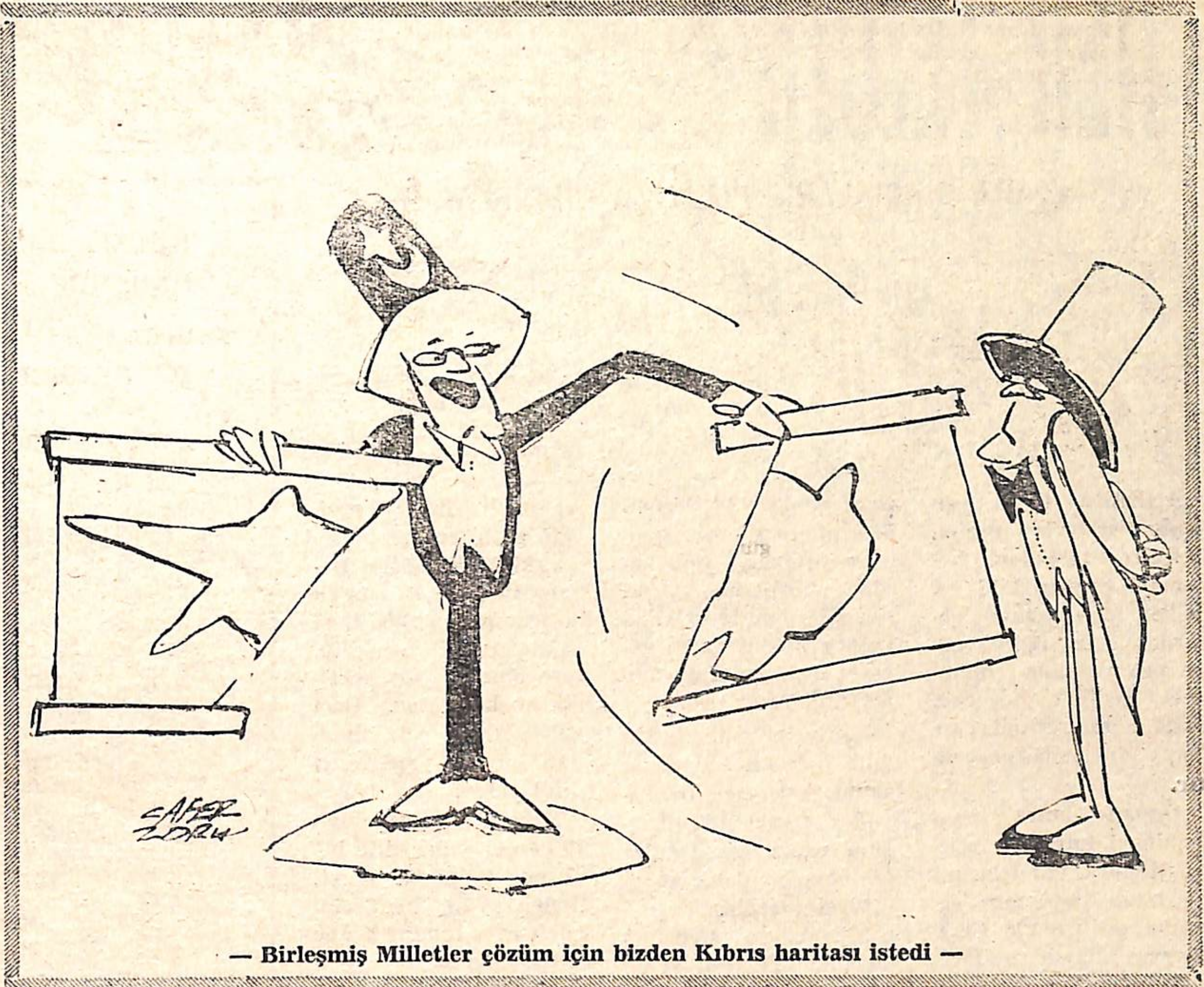
«BÜYÜYEN TÜRKİYE»!..

ranışlar içinde bulunmalılardı. Onun için tüm milletvekillerimizin kaçak sigara içmelerini, vatandaşa örnek olmalarını istedik... Bazı milletvekillerimiz yerli tütün de yerli tütün diyerek kaçak sigaraları içmedilerse, büyük bir çoğunluğu bu kaçakçılık kampanyasına katıldılar... Hattâ içlerinden bazıları, bizzat kaçakçılık işine el atarak bilfiil bu işi yapmağa başladılar. Bunlardan, yabancı ülkelerde yanında kaçakla yakalanan milletvekili ve senatörlerimizi burada şükranla anmayı bir milli borç sayarım... Evet efendim, gerçi bu işe milletvekillerimiz, senatörlerimiz de el atmışlardı ama, yine de vatandaş bu kaçakçılık işine canı gönülden bağlanamıyordu, oysa ki ülkenin kalkınması, işsizliğin önlenmesi devletin bu kaçakçılığı teşvik etme çalışmalarına bağlıydı... Onun için sınır kapılarında kaçak pazarları kurduk... Buralarda her türlü kaçak malın satışını serbest bıraktık... İsteyen istediği değin kaçak mal alacaktı... Ama bir baktık ki bu işe ilgi umulduğu gibi değil.. Yukarıda da belirttiğim gibi, bizim tarihimiz şanla şerefle doludur, şu kadar çocuğumuzdan tutun, en büyüğümüze dek, biz heyecanı, biz tehlikeleri seven milletiz... Öyle birşey yapmalıydık ki, vatandaş bu malları sınır kapılarında açtığımız pazarlardan alırken heyecan duymalıydı. Çok geçmedi, bunun da çaresini bulduk... Bu kaçak pazarlarında her türlü kaçak malın satışı serbest olacaktı, yâni vatandaş polisin yanında bu malları satın alabilecekti, ama dükkândan çıkar çıkmaz polis onu yakalayacaktı. İşte bu durum vatandaşın çok hoşuna gitti, vatandaşla polis arasında, bir hırsız polis oyunudur başladı... Vatandaş, polisin gözü önünde kaçak pazarından kaçak malı alıyor, sonra dükkânın kapısının önüne çıkıyor, polis orada, kaç yakalayacağım diyor, vatandaş kaçıyor, polis ardından koşturuyordu... Sağolsunlar, bu konuda ülkenin ünlü sanatçılarının da bizlere büyük katkıları olmuştur. Burada bazı sanatçılarımızı bu büyük fedakârlıklarından ötürü şükranla anarım... Ama bu da yeterli değildi bize... Kaçakçılığı çok, pekçok teşvik etmeliydik ki, ülke bir an önce kalkınsın... Uzmanlarımız oturdular, yabancı uzmanlarla kafa tokuştura tokuştura yeni önlemler bulmağa çalıştılar... Buldular da... Hem de neler buldular... Teşvik tedbirleri, gümrük muafiyeti, vergi indirimi... Bunları burada birkaç örnek olarak saymak isterim... Sonra, işin içerisine bizzat paranın kaçakçılığını da sokarak vergi iadesi denen bir usul koyduk.. Bu usul iş adamlarımız arasında önceleri büyük ilgi görmedi... Her ülkede olduğu gibi, bizim ülkede de herşey aynıdır. Sermayeyi ürkütmemek gerek... Bir ülkede sermaye ürkerse, o ülke hiçbir zaman kalkınamaz... İşte sermayedeki bu ürküntüyü ortadan kaldırabilmek için, ülkemizin başında bulunanlar çok millî hislerle davranarak bizzat kendileri bu işleri uyguladılar. Teşvik tedbirleri aldılar, vergi iadesi aldılar.. İşte onların sayesindedir ki, bu bizim ülke hergün kalkınmaktadır...

Başka bir delege mikrofona geldi:

— Efendim, konuşmam bir cümlecik olacak, dedi. Biz ülkedeki işsizliğe şöyle son bulduk. En büyüğümüz, beğenmeyene yollar açıktır, dedi. Ülkeyi beğenmeyenler yollara düştüler, kimi Almanya'ya, kimi Avustralya'ya, kimi Fransa'ya gitti. Böylece ülke günden güne kalkındı ve çok kısa yoldan işsizlik önlenmiş oldu...

Başka bir delege mikrofona geldi. Nur yüzlü bir delegeydi.

— Birleşmiş Milletler çözüm için bizden Kıbrıs haritası istedi —

— Efendim, dedi, biz durduğumuz yerde kalkındık...

Öteki delegeler arasında bir kaynaşma, bir kıpırdanma oldu. Öyle ya, çok önemli bir sav ortaya atılıyordu. Delege gayet sakin:

— Evet efendim, biz durduğumuz yerde kalkındık, diye yineledi. Ve bu kalkınma bize çok ucuza mal oldu... Bu işi öğretmenlerimize yaptırdık...

Öteki delegeler daha çok ilgilendiler, kulak kesildiler:

— Efendim Allaha hamdüsenalar olsun ki biz maneviyatla kalkındık efendim. Gerçi kolay olmadı efendim, ama kalkınmanın zorlu bir iş olduğunu ülkem de ben de bilmekteyim. Okullara ahlâk dersleri koyduk efendim. Bunun da çok yararını gördük. Öğretmenlerimiz, daha doğrusu fedakâr öğretmenlerimiz bir yandan ahlâk derslerine gereken önemi verdiler, bir yandan hamasi nutuklar çektiler, bir yandan da okullarda fetih geceleri düzenledik...

Açlara ekmek yerine ahlâk dersi verdik, işsizlere iş yerine ahlâk dersleri ahlâk vaiz verdik, hastane kapılarında ölenlere ahlâkla umut aşıladık. Sonunda ülkede ahlâk öyle bir gelişti, öyle bir gelişti ki, herşeyin başına bir ahlâk geldi. Ahlâk makarnaları, ahlâk deterjanları, ahlâk gazozları bu konuda hayli etkili oldu toplumumuzda. Gazozu içen ahlâktan bahsetti, makarnayı yiyen ahlâktan bahsetti, çamaşır yıkayan kadın ahlâktan bahsetti. Ahlâk derslerinin bu denli yararlı olduğunu gördüğümüz toplumda, yavaş yavaş okullardan öteki dersleri kaldırarak yerine salt ahlâk dersleri koyduk. Öğrencilere günde altı saat ahlâk dersi verdik. Çocuklar, ahlâk yiyip ahlâk şey eder oldular. Elbette, çocukların bu durumundan aileler de etkilendi, onlar da ahlâk yiyip ahlâk şey eder oldular. Yalnız ülkede bu ahlâk derslerinin küçük bir zararını gördük. Gerçi bu, burada anılacak denli önemli ve büyük değil ama, yine de söylemekten geri kalmayacağım. Bizler bizdeki ahlâkı topluma vere vere, kendimiz ahlâksız kaldık. Bu da devede kulak. Önemli olan bizler değil, halktır.

Başka bir delege kalktı.

— Efendim, biz işsizliği önlemenin, kalkınmanın yollarını şöyle bulduk. Ülkede eskiden çok işsiz vardı. Bunların tümünü topladık, hepsine yerli malı silah vererek, kapitallerimizin emrine amade kıldık. Böylece sokaklarda gezen milyonlarca işsiz, kendilerine iş bulmuş oldu, ve ülke kalkındı, dedi.

Son delege Türk delegesiydi. Yavaş yavaş kürsüye çıktı, mikrofona yaklaştı, çok kısık bir sesle:

— Efendim, ben buraya boşuna gelmişim, dedi. Meğer biz ülke olarak çoktaan kalkınmışız da benim haberim yokmuş...

Muzaffer İZGÜ

— Sen üstündeki yazıya bakma beyim! Dumanına bak, dumanına... Montreal'den yeni geldi bu olimpiyat sigaraları!...

HER TELDEN — Burhan ESEN — HER TELDEN

ANKARA GIRGIRLARI.. POLİTİKA DIRDIRLARI

ANKARA (Dün gece istihareye yatan muhabirimiz bildiriyor) — Sanayi çarşısındaki iyi haber alan kaynakçılardan öğrendiğime göre pek yakında hükümet istifayı basacak, iktidar mühürünü çankaya duvarına asacaktır.

Ondan sonra, yeni kabineyi kurmaya gelecektir sıra. Papuçlarımı parlatan boyacının ağzında vardı bakla. Çıkarıverse allayıp pullayacak yapacağım baklava Konuşmamak için önce direndi, beşliği önüne atınca dillendi. Şöyle dedi:

— «Çakarsın ya abicim, işler yürüyor o biçim. Yeniden başbakan olacak Erim, ötesi Allah kerim..»

Yine sözüne güvenilir, uydurduğu yalanlar salçasız yenilir kişilerden öğrendiğime göre, gonca vurulunca, yeni kabine kurulunca, eski bakanlardan bazıları atanacaklardır başka göreve. İşsiz kalarak dönmeyeceklerdir eve.

Milliyetçi Cephenin ünlü başkanı Süleyman Demirel Devlet Demiryolları Genel Müdürlüğüne getirilecek, trenler düdüklerini daha güçlü öttüreceklerdir.

Necmeddin Erbakan Diyanet İşleri Başkanı oluyor, en sonunda tencere yuvarlanıp, kapağını buluyor.

Alpaslan Türkeş Emniyet Genel Müdürlüğüne görülmüştür uygun. Komandoları da emrindedir, kaçmasın "uykun.

Solcuların keyfine tuz, biber ekilecek. Hapisaneler Genel Müdürlüğüne Turhan Feyzioğlu getirilecek.

Eski Milli Eğitim Bakanı Ali Naili Erdem'inde icabına bakıldı. Eski bakanlığında bırakıldı. Pire olurmu diyeceksiniz koskoca dev. Özel yükseliş lisesinde bundan böyle yapacaktır millî görev.

Eski Millî savunma Bakanına daha millî bir görev bulundu. Ferit Melen «Van kedilerini islah evi» müdürlüğüne tayin olundu.

Sabık İçişleri Bakanı Oğuzhan Asiltürk'e giydirildi samur kürk. Ankarada Samanpazarı camiine atandı baş imam. Böylece cümle ehli imanın keyfi oldu tamam.

Tuttukları altın olsun. Tanrı Türkü bi kez daha korusun!.

Burhan ESEN

KULAK VER SON HABERE SIRA GELDİ AŞÇI İLE BERBERE...

ANKARA (Muhabirimiz Tezel Kepçekulak özel ulakla bildiriyor)

— Hayalistan Milletvekillerinden Hasan Soruyubasan bugün verdiği Türkçe sözlü, Arapça şarkılı, suzinak nakaratlı, kimyonlu, baharatlı takrirde Başbakanlık aşçısının ve traşçısının cevap vermesini isteyerek şöyle demiştir:

1 — Başbakanın en çok dolmayı sevdiği ileri sürülmektedir. Doğrumudur? Gerçekse dolmalar yalancı mı, sahicimidir? Yalancı ise mezkür dolmaların yağı ve yalanı nereden sağlanmaktadır? Yine bu maddelerin TRT tarafından temin edildiği söylenmektedir. Diliniz değilse pasle, söyleyin varmıdır aslı?...

2 — İddialara göre Başbakanlık özel berberi TRT. haber Dairesi Başkanlığına atanmak üzeredir.

Dedikodu doğruysa, sayın berber, televizyon ve radyo dinleyicilerine neyi verecektir haber? Şimdiki gibi muhalif partiler sözcülerinin ağızlarını tıkayacak, Milletiyetçi Cephe Haberleri ile yıkayacak mıdır?

Ekranlara usturalı mı, sustalı mı çıkacaktır? Traşı dikinemi yapacak, perdahlı mı?...

KELEPİR YALI

Dalgaların şırıltısı, martıların mırıltısı arasında mışıl mışıl uyumak için Deniz - Kent Tatil Sitesinin yalılarını seçin.

Deniz ikiyüz kilometre ötenizde size göz kırpmaktadır tabak gibi. Mavi gök tepenizde kabak gibi. Su, elektrik sayılır yanıbaşınızda. Gözlerinizle görün, iki dağ, üç ova aşınızda, İstanbula da yakın, Ankaraya da. Zühreye, Merihe, Ay'a da.

Mangırı say. Sonra müessesimizden iç demlisinden bir çay.

DESTAN

Güçleşti derken geçim,
Su bulunmaz bir içim,
Yaklaşmaktadır seçim,
Vatandaşa ne mutlu,

Doğuda ısı sıcak,
Batı yağış alacak,
Ankara şaşıracak,
Çünkü hava bulutlu.

Kazanlar kurulacak,
Aşıklar saz çalacak,
Daha neler olacak,
Fırsatçılar umutlu.

Gelmek üzre ramazan,
Okunsun çifte ezan,
Derki destanı yazan:
Ayınız olsun kutlu...

B. E.

ÖNCE MAAŞ

İki arkadaş arasında:

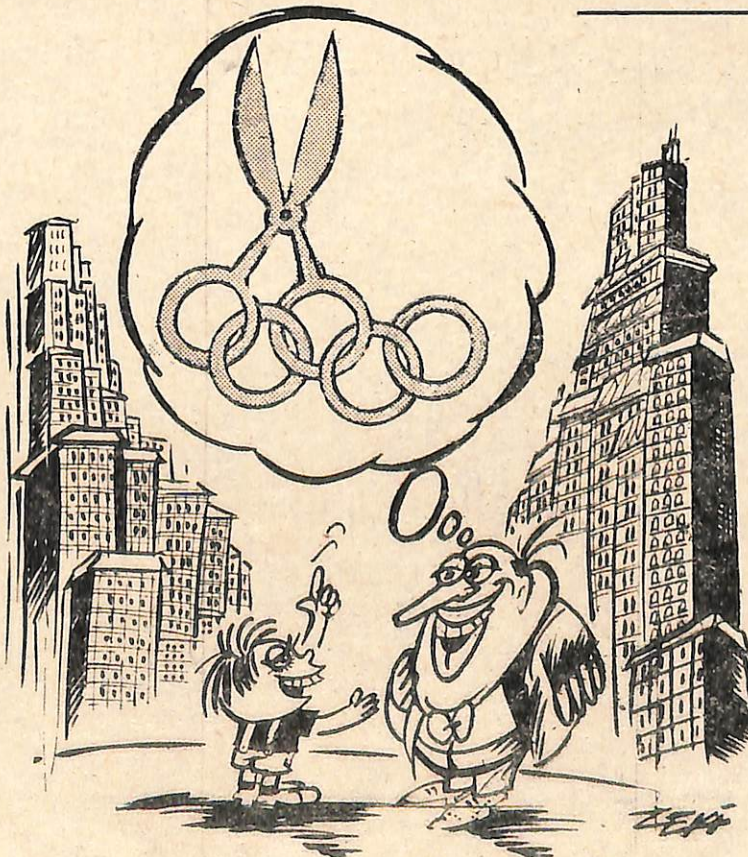
— Dün gece bir rüya gördüm.

— Hayırdır inşallah!

— Milletvekili olmuşum.

— Meclise girer girmez hangi soruna değindin ilk olarak?

— Parlâmenterlerin maaşlarının artırılması için takrir verdim!..

— Hayalî fabrikalardan sonra, şimdi de hayalî olimpiyatların açılışını mı yapacaksın Sülü amca?...

SATILIK UĞURLU OTO

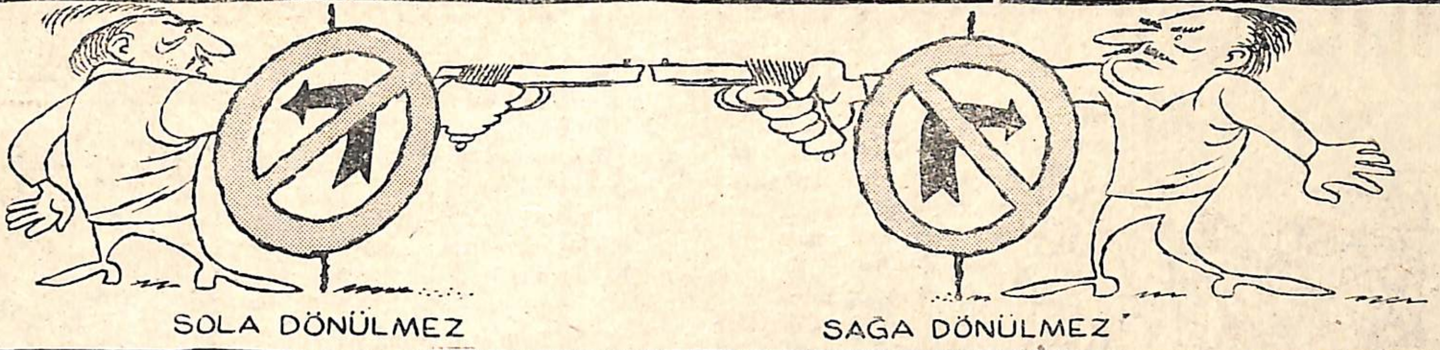
Üç el değiştiren, üç kazada da kaynanalar kuyruklarını titrettikleri halde gelin ve damadın burunları bile kanamayan uğurlu bir otomobil satılıktır.

Taliplerin Oto - Galeri sahibi Külyutmaz Talip'e başvurmaları duyrulur.

ÖZEL CANKURTARAN

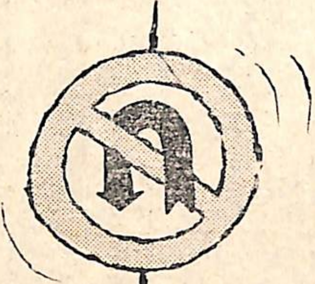

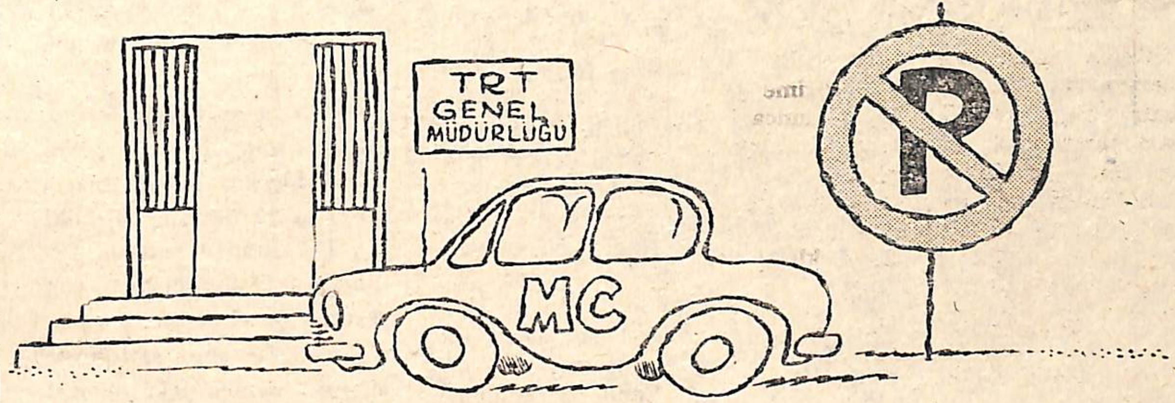
Eviniz Ortadoğuya döndü, Lübnan gibi iki parçaya mı bölündü? Karınız sinirlendi, başınıza oklava mı indi? Büyütme olayı, herşeyin vardır kolayı. Sağlık durumunuzun olmaması için daha beter, bize bir telefonunuz yeter. Kavga ayrılır, yaralar derhal sarılır.

SOLA DÖNÜLMEZ

SAĞA DÖNÜLMEZ

PARK YAPILMAZ

GERİYE DÖNÜLMEZ

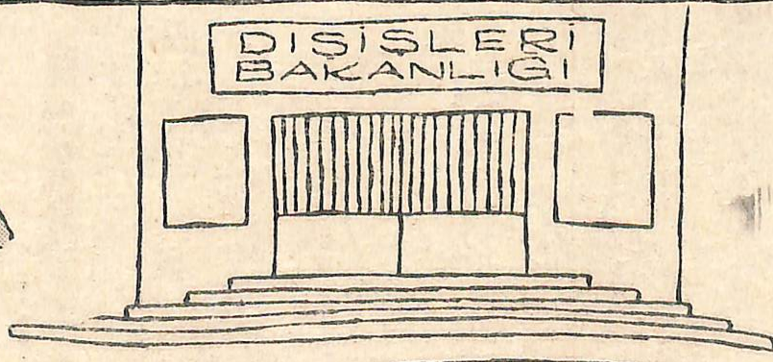
DÖNEL KAVŞAK

DİKKAT OKUL!

DEVAMLI ZİKZAKLAR

dersimiz trafik

NİYAZİ YOLTAŞ

ON KOCA ESKİTEN FİNGİRDEK CEVRİYE

Kocalarını Anlatıyor...

FİNGİRDEK Cevriye, kahvesinden bir yudum çekti.. Kocalarını anlatacağı Halime Tabanıdüz'e: «Hazır mısın» der gibi baktı ve başladı konuşmağa.

İlk kocam paşa idi şekerim. Sahiden paşa. Beni paşalar gibi yaşattı. «Ah, Ahh!» diye bir iç geçirdikten sonra devam etti... Lâkin kardeşcâzım şu insanlar yok mu... Çok iftiracı şeyler... O zamanlar ben, körpe bir fidandım. Gençtim, güzeldim. Paşa ise, biraz yaşlı idi. Eh, işte... Şöyle böyle 80 - 90 yaş civarlarında olsa gerekti. Yaşlı dedimse, öyle pili bitmiş yaşlılardan değildi. Hani neme lâzım Allah'ı var şimdi. Bende yalan yok! İri ve diri idi. Ama, gel gör ki, insanlar fesat, dedi koducu...

Bu yüzden giderek aşkımıza gölge düşmeğe başladı. Oysa paşa hazretleriyle mutluyduk. Bir de çocuğumuz olmuştu. Dedim ya.. Fesat ocakları durur mu?.

Bir gün paşa, pür hiddet odama girdi.

«Hoş geldin paşa beyim» demeğe fırsat bırakmadan patladı.

«Bu çocuk benden değil!. Bu sırada Halime Tabanıdüz, Cevriye'yi dinlediğini ispatlamak için olacak...

«Peki sormadın mı ayol?» dedi.

«Kimden miş».

Fingirdek Cevriye, gülerek kahvesinden bir yudum daha aldı.

«Kız Halime» dedi sen de çok safsın. Ne bilsin adam konağa girip - çıkan belli değil ki!...

İkinci kocam: Sertabib'di. Yani hekimdi. Hem de hekim başı!. Senin anlayacağın:

Yanlış iş yapmasınlar diye hekim lerin başında dururdu.

Zaten Hastahanede topu topu bir hekim varmış... Hasta ise, kıyamet kadar!... O küçük hekim, bir o hastaya seğirtirmiş, bir bu hastaya! Tabiî kocam da onun peşinden... (Başında durması lâzım ya). Hasta, hasta, hasta... arkası bir türlü kesilmiyormuş. Birden hastaları bırakıp fırlamış küçük hekim. Kocam da düşmüş peşine. Caddeye çıkmışlar. Koş babam, koş!... Kocam: «Dur Lâtif Bey» hastahane geride kaldı, «nereye gidiyorsun» diye bangır bangır bağırmışsa da, küçük hekim hızını almış bi kere... Durdurana aşkolsun! Açıkçası, adam keçileri kaçırmış.

«Eeee... Bu arada kocana ne olmuş?»

Ne olacak ayol? kocam, sertabib ya... Onun başında durması lâzım. Peşinden gitmiş. Gidiş o gidiş!...

İşte kardeş ikinci kocamı da böyle kaybettim.» Söyle Allah aşkına... Suç bende mi?».

Gelelim üçüncü kocama hayatım! Üçüncü kocam kasaptı. Yooo.. öyle bakma yüzüme Halime'ciğim!..

Öyle sıradan kasap değildi. Halka hizmet için çırpınan büyük bir kasaptı o!. Kasaplarda et 20 liraysa, bizimki eti, 19,5 liradan satardı. Dedim ya.. Halka hizmeti çok severdi. Gerçi kaçak et kesip, satardı ama, onun sattığı ete «kaçak» demek için mangal gibi yürek isterdi.

İri kıyım, sağlamdı. Ense, kulak yerinde... Pehlivan gibi adamdı. Bir gün beni, babamdan istemeğe biri geldi.

Koç gibi bir adam. Bir de yanında koç var ki.. Ne koç! Yani bildiğimiz koyun koçu ayol! Ama besli mi besli...

Babam, adamı görmeden, koçu gördü:

«Aldım gitti» diye bağırdı.

Adam da: «Ben de aldım gitti» diye beni kucakladığı gibi evine götürdü. İşte bu adam üçüncü kocam Kasap Hıdır'dan başkası değildi. Böylece aramızda (Yıldırım aşkı) doğdu. İkimizde mutluyduy. Hıdır, çocukları çok severmiş... Çocuk istiyordu.

Kendi kendime, (biraz çocuklaşmam gerek) galiba diye düşündüm. Öyle ya o zaman beni daha çok sevecekti. Fakat birden dünyam karardı. Hıdır, meğer erkek çocuk istiyormuş. Hem de (KOÇ GİBİ BİR ÇOCUK!)

Bunu bana açıklayınca, nasıl yıkıldım bilemezsin kardeş!..

Paşa hazretlerinden çocuk yüzünden ayrıldığım için olacak... Çocukları sevmez olmuştum. Hele çocuk doğurmak hiç istemiyordum. Aramıza bir soğukluk girdi. Ben de kasap Hıdır'ı Bekçi Hıdır'la aldatmağa karar verdim. Ne fark ederdi benim için. Ha kasap Hıdır, ha bekçi ıdır!.

Bir gün Hıdır'a, ben «Hıdırı seviyorum» dedim. Gözleri parladı. Hemen ilâve ettim... «Kasap Hıdır'ı değil, bekçi Hıdır'ı» Birden çarpıldı adam. Eee. Çarpık adamla da oturamam ya!. Derhal terkettim evi!..

(Dördüncü kocam gelecek sayıda)

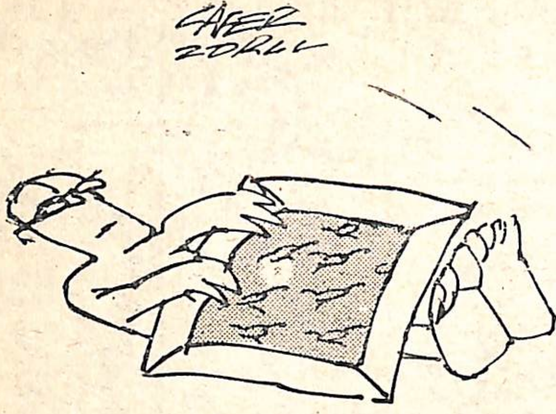
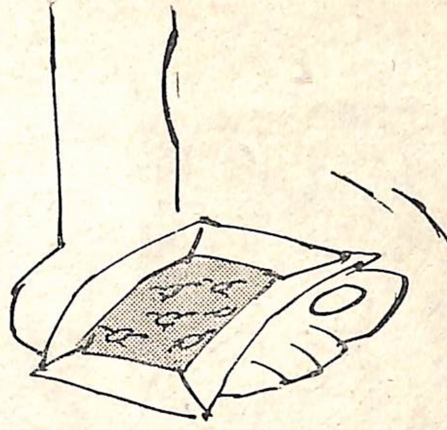
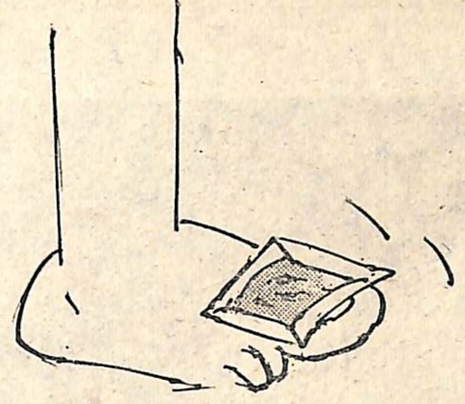

TEKRAR VER!

— Bu şarkıları dinlemiştik!..
— Tekrar dinle.
— Bu filmi görmüştük.
— Tekrar gör!..
— Bu yarışmayı seyretmiştik.
— Tekrar seyret!..
Tekrar, tekrar... Tekrar...
— Vergimizi vermiştik.
— Tekrar ver!...

NEDEN DÜŞMÜYORMUŞ

— İğne atsan yere düşmüyordu...
—... demek çok kalabalıktı.
— Kalabalık falan yoktu. Üç - beş kişi vardı...
— Eee... Peki, neden «iğne atsan yere düşmüyordu» dedin.
— Kapanın elinde kalıyordu da...

«Ayağını yorganına göre uzat!»

Plâj Gülleri

FİKRET YILMAZ

Dert yükünü sırtımdan fırlatıverdim yere,
«Yaşamalıyım» dedim; «İnsan gibi bir kere...»

Duya duya usandım, şu plâj öyküsünü,
Ben de dinleyeceğim, mutluluk türküsünü

Bir yakın arkadaştan ödünç aldım mayoyu,
Benimdir artık kentin her plâjı, her koyu...

Alıp başımı gittim, gürültülerden uzak,
Nasıl yaşanıyormuş, kumlara uzanarak?...

Denizin ak köpüğü, dantel dantel oyalı,
Sarhoş olmuş dalgalar, dilberlere doyalı..

Yanımda yüzükoyun, bikinili bir yosma,
Güneşle sevişiyor.. Sakın keyfini bozma...

Bir gözüm dalgalarda, mavilere dalıyor...
Bir gözüm de yosmanın ölçüsünü alıyor...

Açgözlü bakışımı umursamıyor bile,
Elbet arılar konar, kumda açmış bir güle..

Dilberler; köpük köpük, albenili, özenli...
Erkekler, bakır tenli.. Boynu altın kolyeli.

Altın vücutlu kızlar... Esmer kumral yıldızlar...
Çevrelerini almış, hovarda sabırsızlar...

Bu görkemli sahnede kendimi unutmuşum,
Yanımdaki yosmanın ellerini tutmuşum...

Ne kızgınlık, ne öfke... Anlayışlı bir gülüş
Şimdiye dek görmedim, böyle gerçek, böyle düş...

Yaşıyorum ilk defa erkeklik gururumu,
Tansiyonumu bozdu, dilberin seks durumu...

Tutarak ellerimden aldı, götürdü beni,
Kalbime lehimledi yemyeşil gözlerini...

Kıyıdan uzaklaştık, kulaçlar ata ata,
Konuk oldum, açıkta bekleyen beyaz yat'a.

Meğer ki ben turnayı tam gözünden vurmuşum,
Yalnız en güzel değil, en zengini bulmuşum...

Yatta başbaşa olmak... Çılgınlık verir akla,
Şeytan dürtüyor; saldır, haydi durma kucakla...

Ben hamleyi yaparken, kaşlar çatıldı birden.
Beklemiyordum bunu, tatlı, cömert dilberden...

«Acele etme» dedi; «Yatta başkası da var»
«O güçlü kollarını ablamın belime sar...»

Sesimizi duymuş ki, kapı açıldı birden,
Ablam, dediği kadın, sanki çıkmış revirden...

Ömür boyu bir defa çıkar böyle güzel koz,
Derken, şu şansa bakın, bana düştü cadaloz...

En az var, kırkbeş - elli, dişleri takma belli...
Siz deyin, yüz kilo var, ben deyim, tam yüz elli...

Damarlar mavi mavi, deri pörsümüş, sarkık...
Kuş gibi çarpan kalbim, şimdi ortadan kırık...

Güzel yosma dedi ki: «Başbaşasınız işte..»
«Allah kolaylık versin sana artık enişte..»

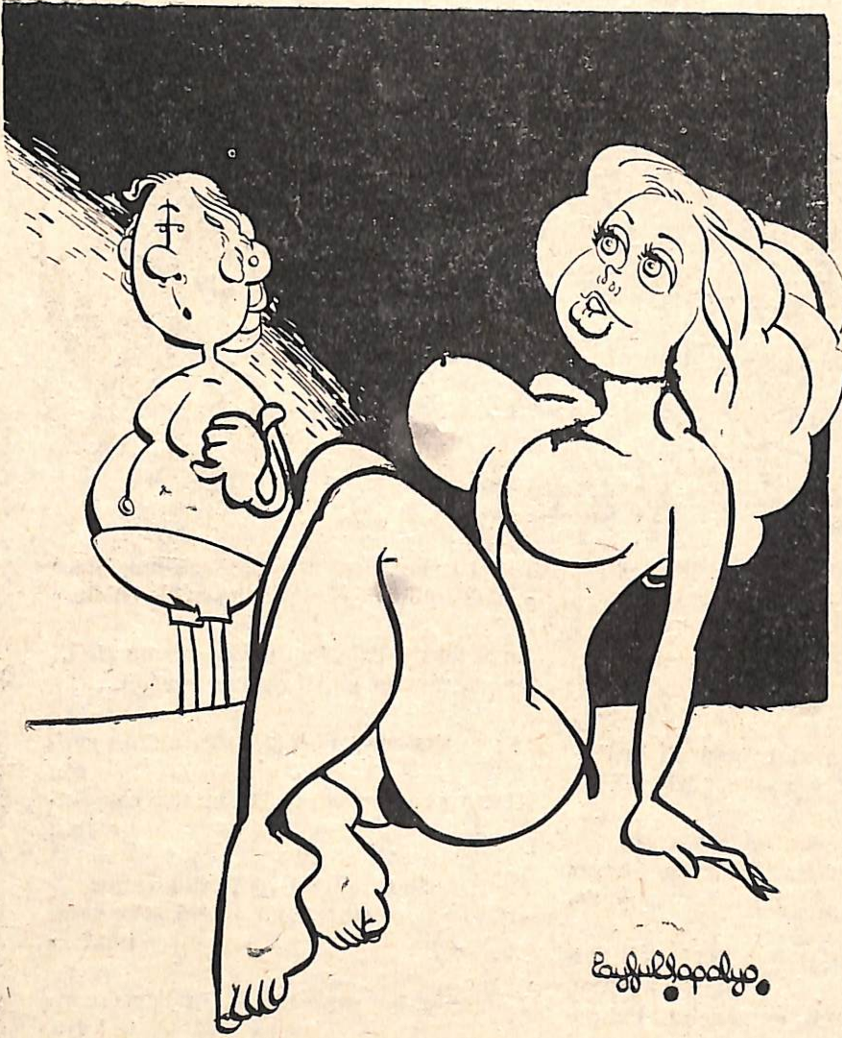
Suya tekrar dalarken plâjın yosma gülü,
Ablası manda gibi üzerime yürüdü...

O gün akşama kadar, seksten oldum perişan
Atsam kendimi suya... Kolumda yok derman...

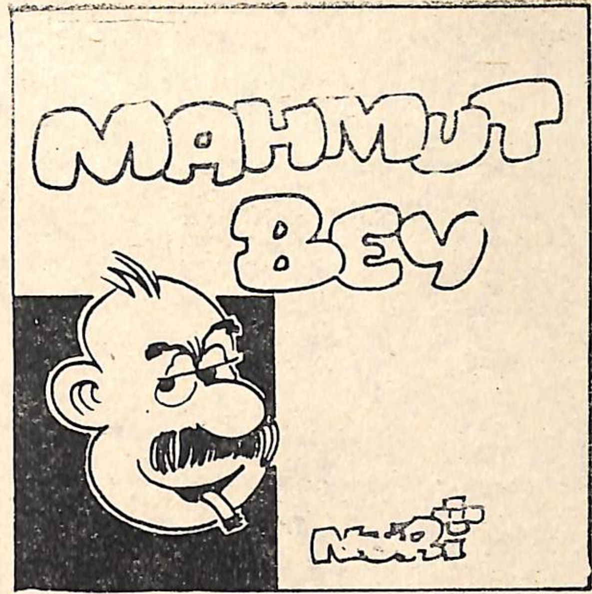
Saatler sonra döndü plaj gülü yatına,
«Hadi var mısın?» dedi, «Yeni seks sanatına?...»

Yorgunluktan gözlerim el sallarken uykuya,
Baktılar iş yok bende, tutup attılar suya...

ERKEK — Olimpiyatlarda her gün yeni rekorlar kırılıyor...
KADIN — Sen ne zaman bir rekor kıracaksın?...

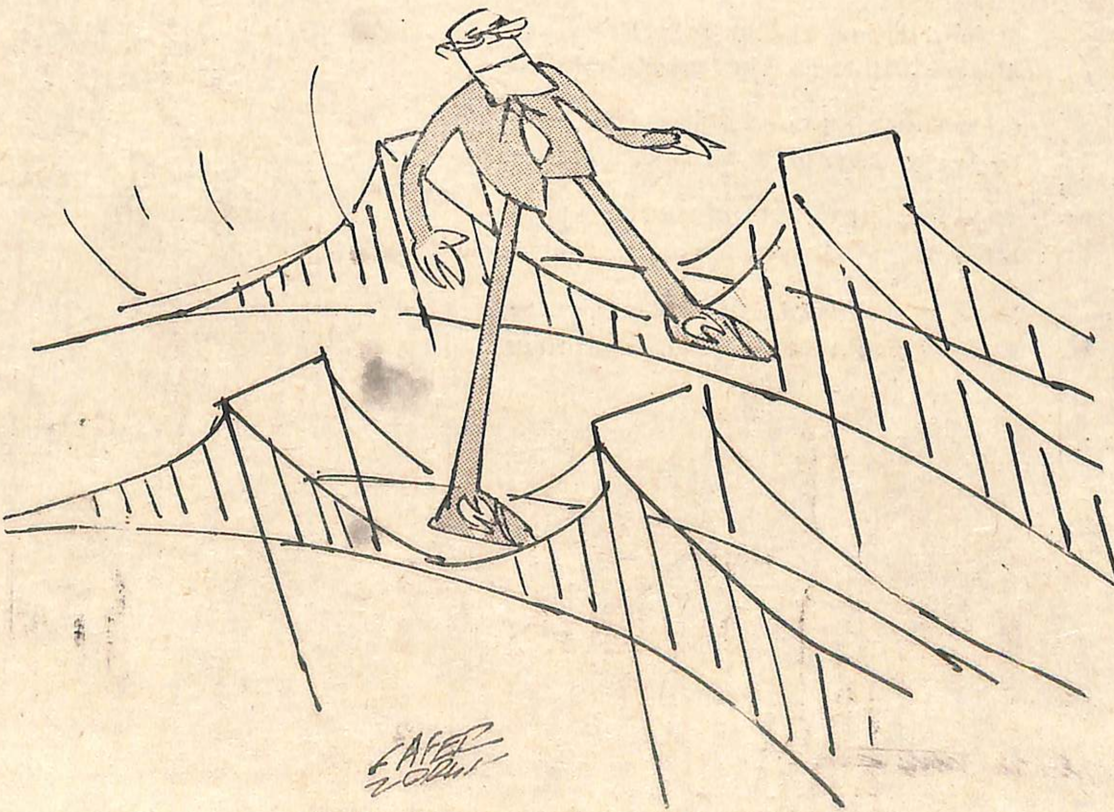

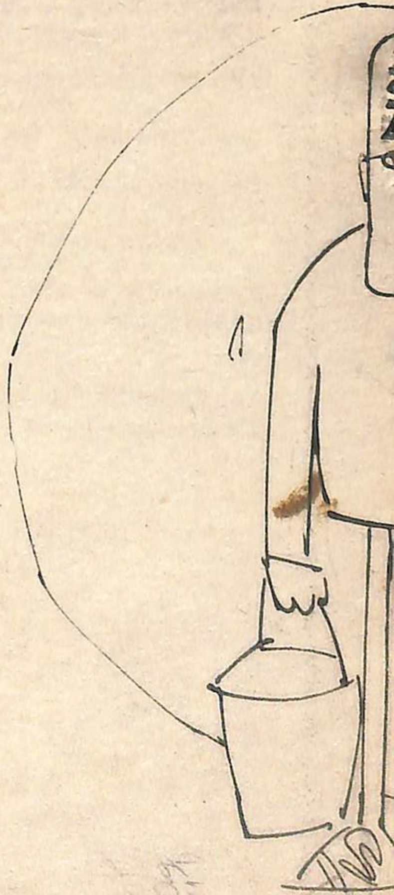

— Boğaza ikinci bir Boğaz köprüsü yapılacak — Gazeteler —

«İki köprü yanyana... Haydaya bilirmisin»??...

ALIN

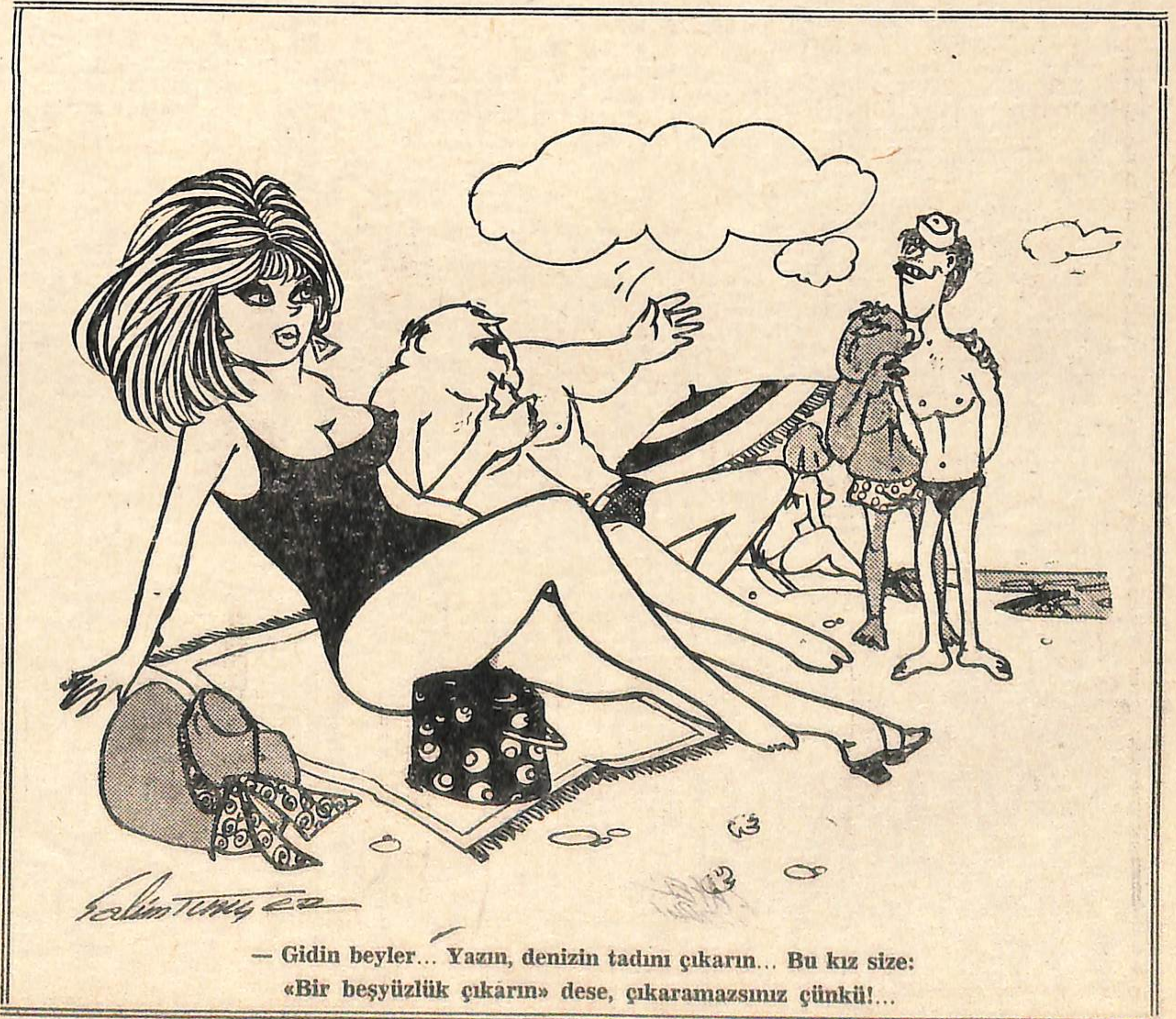

— Yalnız benim için bak yeşil, yeşil!...

ZISI!

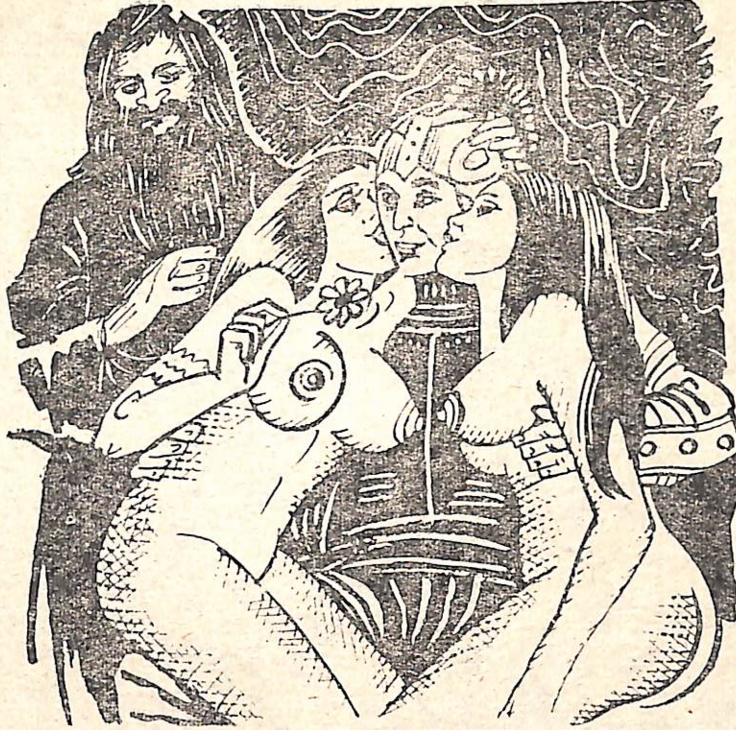
— Gidin beyler... Yazın, denizin tadını çıkarın... Bu kız size: «Bir beşyüzlük çıkarın» dese, çıkaramazsınız çünkü!...

GÜNEŞ çevresinde dönen yıldızlar alemi, artık insan oğulları için bir sır değildi. Feza yolcularını, oradaki araştırmaları idare eden kurulun Amerika kumandanı son bildiriyi serviste çalışan üyelere bildirdi: 3395 numaralı plânete inen kaşiflerin üçü ölmüş, dördüncüsü ise vücut yapısındaki formasyon değişikligi yüzünden sag kalmıştı. 3395 numaralı planete ayak basan ve orada yaşayan yüzbaşı jack Niker'le haberleşme olanağı sağlanmıştı.

Evet, planette hayat vardı. Ancak, planet atmosferinde bulunan bir gaz, dünyalılar için öldürücü nitelikteydi. Burun zarları normal insanlarınkile taban tabana zıt olan Jack Niker'i yaşatmağa yetmişti bu özelliği. Soluk alması, bir çeşit filtrasyonla zehirli gazı ciğerlerine, iletmiyordu. Durum, planette yaşıyanlarında aynı burun zarına sahip olduklarını ortaya koyuyordu.

Uzay araştırmaları Amerika bölge kumandan, o gün alaya yeni giren genç subay Peter'e diğer bilgiler arasında bu olaydan bahsetti. Genç subay ilgiyle:

— Bu zavallı arkadaş oradan kurtarılamıyormu? diye sordu. Kumandan cevap verdi.

Uzay Çapkını!

— Söylediğiniz imkânsız bir şey değil. Ama o gelmek istemiyor. Kendini feda etmiş... Zira planette yaşıyanlar, bilgisiz, cahil kişilermiş. Üstelik, planetlerinden başka yerde de yaşamalarına imkân yokmuş: Tedavisi kabil olmıyan garip birde hastalıkları varmış. Onlara verdiği değerli nasihatlar sayesinde yaşamlarına anlam katabiliyormuş.

— Onunla devamlı olarak konuşabiliyor musunuz?

— Evet. Radyoyla. Saatli füzelerle ona istediği şeyleri de gönderebiliyoruz. Gönderdiklerimiz hem kendisini, hemde koruduğu insanları mutlu ediyormuş.

Peter bağırdı:

— Harikulade bir şey bu! Belkide bir gün bu lanetli planette yaşıyanların hastalıklarından kurtaracak ilâçta bulunur...

— Belki. Şimdilik onun istediği şeyleri göndermekle yetiniyoruz.

— Ne gibi şeyler istiyor?

— Şampanya, viski, havyar, kaz ciğeri gibi şeyler...

— Planette yaşıyanlarda bunlardan hoşlanıyorlar mıymış?

— Öyle gözüküyor.

— Orada yaşamağa niyetli olan kahramanımızın adı neydi?

— Jack Niker.

— Ne???

Bu adın tekrarıyla gözleri faltaşı gibi açılan ve olduğu yerden ayağa fırlıyan genç subayın ağzı bir karış açık kalmıştı. Kumandan hayretle:

— Onu tanıyormusunuz? diye sordu.

— Otuz yaşlarında kadar, esmer, sevimli, uzun boylu biri değilmi?

Kumandan bürosunun gözünden bir fotograf çıkararak ona uzatırken:

— Öyle, dedi. Dostlarınızdan birimiydi yoksa?

Resme bakan genç resme bir göz attıktan sonra cevap verdi:

— Oh, hayır, hayır. Onu çok iyi tanıyorum ama, Tanrıya şükürki hiç bir zaman dostum olmadı. Tanıdığım en serseri, en sarhoş maceraseverdir o... Kadınların etekleri dibinden ayrılmaz. Tam bir edepsiz ruhu taşır. Okulu nasıl bitirdiği ve çalıştığı da bir bilmecedir.

— Zaman insanları değiştirebilir. Belkide, zavallı bir toplumla karşılaşmak ruhunda büyük bir merhamet duygusu uyandırmıştır. Tarihte azmı rastlanmıştır böyle olaylara? Yaşama şeklide bambaşka bir yön almıştır.

— Jack Niker için imkânsız bir şey bu.

— Ama bize gönderdiği mesajlar o kadar duygusalki! Oraya indiklerinde, üç arkadaşının zehirli gaz yüzünden ciğerlerinin nasıl yandığını, çırpına çırpına ne büyük işkenceler içinde öldüklerini nasıl anlattığını bir bilseniz...

— Peki kendisi nasıl yaşıyor?

— Söyledimya, burun formasyonu değişikliği yüzünden.

Genç subay alnını kırıştırarak:

— Böyle saçma şey işitmedim, diye mırıldandı.

Sonra, kesin bir sesle:

— Kumandanım, izin verirseniz aynı planete gitmek istiyorum, dedi.

— Fakat, burun zarlarınızda her hangi bir değişiklik varmı? Aksi halde diğer arkadaşlarınız gibi ölürsünüz.

— Dalgıç maskesi kullanırım. O maskelerin yarım saatlik oksijen rezervleri var. Yarım saat ise bana oradaki durumu görüp anlamam için bol bol yeter...

— Yinede tehlikeli bir iniş olacaktır...

— Tehlikeyi göze alıyorum, Zira, buradan şampanya, viski ve havyar istiyen kahramanımızın (!) durumu bana biraz garip görünüyor. Sonra diğer üç arkadaşımızında ciğerlerinin parçalanarak öldüklerine inanmıyorum.

Kumandan güldü.

— Bu zavallı gence karşı duyduğunuz nefret sizi şaşırtıyor!...

— Ne şekilde olursa olsun, bu planetteki esrarı aydınlığa çıkarmak istiyorum.

— Çok cesursunuz. Şu halde oraya yalnız gideceksiniz yüzbaşı. Zira başkalarının hayatlarını da tehlikeye atmak istemem.

— Oldu. Yalnız, oraya gideceğimi radyo ile Jack Niker'e bildirmenizi istemiyorum. Kendisine ufak bir sürpriz yapmak niyetindeyim.

— Umutsuz bir işe girişiyorsunuz...

— Tanrı yardımcım olur.

* * *

— Yasak Planet... Yasak Planet... diye bir ses gürledi.

Yüzbaşı Peter, kulaklığı çıkarark, mikrofona:

— Motorlar çalışmıyor, inmek zorundayım... diye bağırdı.

— Öleceksiniz!

— Tanrı günahlarımı bağışlasın!

Neyseki Peter, bu sözlerden sonra kulaklıklarını çıkarmıştı. Yoksa koyu bir küfürle incinecekti.

Yüzbaşı Peter füzesini tropikal köylere benziyen, yada yedinci sanata lâyık, sinema kahramanlarının yaşatıldığı bir bölgeye benzeyen sahaya indirdi. Yemyeşil çimenler üzerine sazdan yapılmış evler serpiştirilmişti sanki. Bir an, cennettemiyim acaba diye düşündü. Kontrol aletine giren dış havayı incelediğinde onun tamamen normal olduğunu gördü. Dışarı çıkabilirdi.

Füzeden inince, alacalı bulacalı giyinmiş bir sürü sevimli insanın kendisine doğru koştuğunu gördü. Hayretler içindeydi. Herkes karnavalda gibi giyinmişti. Bu acaip kılıklı insanların ortasında, son derece güzel iki kızın arasında, sekiz güçlü gencin omuzları üzerine oturtulan bir tahtravana kurulan Jack Niker vardı. Saç ve sakalını uzatmıştı ama onu yinede ilk bakışta tanıtı. Yasak planetin Robinson'u:

— Ne halt etmeğe geldin buraya? diye sert bir tonla sordu. Sadık adamlarıma seni şimdi bir kazığa oturtmaları emrini verebilirim...

— Merak etme. Benim burun zarlarım da seninki gibi olağanüstü. Hem sonra, beni öldürtürsen, yarım saat zarfında dönmediğim takdirde, buraya en yeni silâhlarla techiz edilmiş bir imdat komandosu gelecektir!

Jack Niker tahtravanından atlıyarak Peter'in yanına geldi. Sesle:

— Allahın cezası, diye mırıldandı. Numarana devam et. Anlamıyormusun, buradakiler beni Tanrı sayıyorlar!.

— Şu halde bende Cebrailim.

— Ne istersen öyle ol.

Hep beraber Jack Niker'in sarayına yöneldiler. Sazlardan yapılmış olmasına rağmen nefis bir yerdi burası. Peri kızları gibi güzellerle dolu birde haremi vardı. Jack Niker nazik bir sesle sordu:

— Şampanya, viski?

Koltuklarına sokulan güzel kızların etkisinde kalan Peter:

— Her ikisinden de, dedi.

İçkilerini içtikten sonra:

— Diğer üç arkadaşımız nasıl öldü? diye sordu.

— Yanlış bir iniş yapmışız, füze parçalandı. Onlar derhal öldüler. Bense, bir mucize sonucu burnum kanamadan sağ kaldım. Şans...

— Her zamanki gibi şanslısın.

— Bu saf insanlar beni gökten inen bir Tanrı gibi kabul ettiler. İlk defa olarak bir Dünyalı görüyorlardı. Bende, güzel kadınları görünce, onların sandıkları gibi kalmağa, ilahi bir varlık olmağa karar verdim.

— Bundada başarıya ulaşmışsın.

— Evet. O günden beri, Dünyadaki arkadaşlarımın gözünde bir kahraman olarak yükselirken, bunlarında baş tacı oldum. Harikulade değil mi?

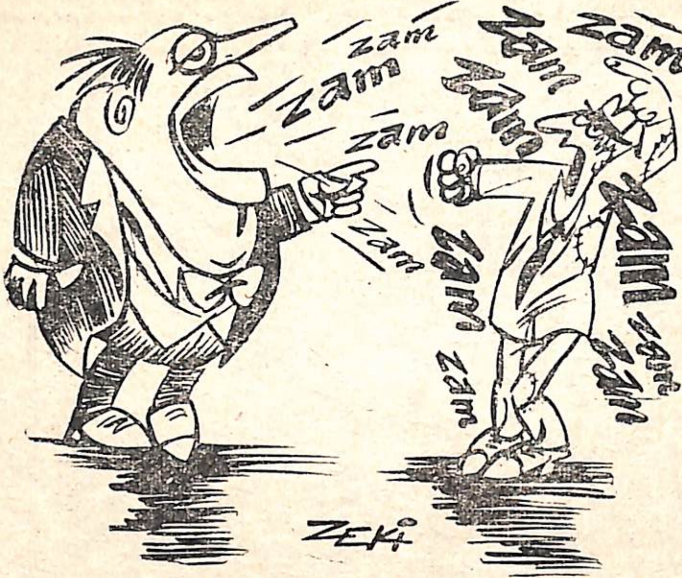
— Durum bir gün anlaşılırsa başına nelerin geleceğini hesaba katmıyormusun?

— Bar, ne şekilde olursa olsun, Dünyalı arkadaşlarım beni burada ele geçiremezler. Silahlı bir ordum

— Görüyorsunuzki ben kremle yağlanıyorum... Ayrıca sözlerinizle beni yağlamanıza gerek yok.

DEMİREL : «C.H.P. halkı kışkırtıyor» dedi..

— Bunlardan daha iyi kışkırtıcı olur mu?..

var. Kanlarını son damlasına kadar Tanrılarını korumak için akıtalacaklardır. Peter, sen, cesaret edecekmisin böyle kanlı bir savaşın açılmasına sebep olmağa?... Durumu Dünyaya aksettirmiyeceksin değil mi?.

— Hayır. Ama seni benimle birlikte geri götüreceğim.

— Olmaz, gitmem. Ben burada iyi yürekli Tanrıyım. Herkes bana inanıyor ve beni seviyor. Hem biliyormusun, bu zavallı insanlar benim sayemde giyindiler.

— Ne dedin, anlıyamadım?

— İstediğin kadar alay et. Onlar belki alaca bulaca giyiniyorlar ama çıplak gezmekten iyidir. Evet, ben buraya geldiğimde hepsi çırılçıplak geziyorlardı. Onlara giyinmeği, iyi şeyler yemeği, içmeyi öğrettim. Yalvarırım Peter, beni ele verme. Ne zararım var size? Hem sonra, emekliye ayrıldığında, sen de buraya gelir yerleşirsin İhtiyarlığın kederli günlerini bu cennette geçirirsin. Buradan güzel yer yoktur. Seni başbakanım yaparım. Havası güzel, kadınları güzel, suyu güzel bir ülke!... İstersen hiç geri dönme, seni öldü diye bildiririm.

— Olmaz, geri dönmezsem bu sefer imdat komandosu gelecek. Komediye son ver artık. İyi bir vakit geçirdin, yeter, bu macera burada bitsin!...

— Bu zavallı insanları büyük bir hayal kırıklığına uğratacaksın. Bu güne kadar Tanrılarile mutlu bir yaşam içindeydiler.

— Eğlence uzun sürdü.

— Peter, düşünsene bir kere, yalvarırım...

Peter düşündü ve kararını verdi. Jack Niker'in sesindeki zavallılık, güzel kızların bir kuş cıvıltısını andıran sesleri, çiçek kokularile dolu rüzgâr, berrak gök yüzü, yemyeşil kırlar, kararını etkilemişti. Sessiz sedasız füzesine girdi.

* * *

Yeryüzüne geldiğinde, Feza Araştırma Birliği Başkanının karşısına çıkarak:

— Haklıymışsınız kumandanım, dedi. Jack Niker yalan söylememiş. O planete insanlar inemez. Asil görevinde ona yardım devam edelim.

Kumandan kahkahalarla gülmeğe başladı.

— Çok güzel! Jack Niker tapınağında öldüğünde, sizin resminiz de, bu garip planete ilk inen dünyalı olarak onunkinin yanına asılacak.

Peter şaşırmıştı:

— Nasıl... Biliyor muydunuz yoksa... diye kekeledi.

— Uzun zamandan beri. Uzay psikiatrimiz, Jack Niker'in tam bir manyak olduğunu belirtti. Ama zavahiri kurtarmamız lâzımdı. Psikiatrda aynı fikirde. Bu çalışmalar ne de olsa yeni sayılır. Toplumun zihnini bulandırmamak lâzım.

— Peki, beni neden oraya gitmeme müsaade ettiniz?

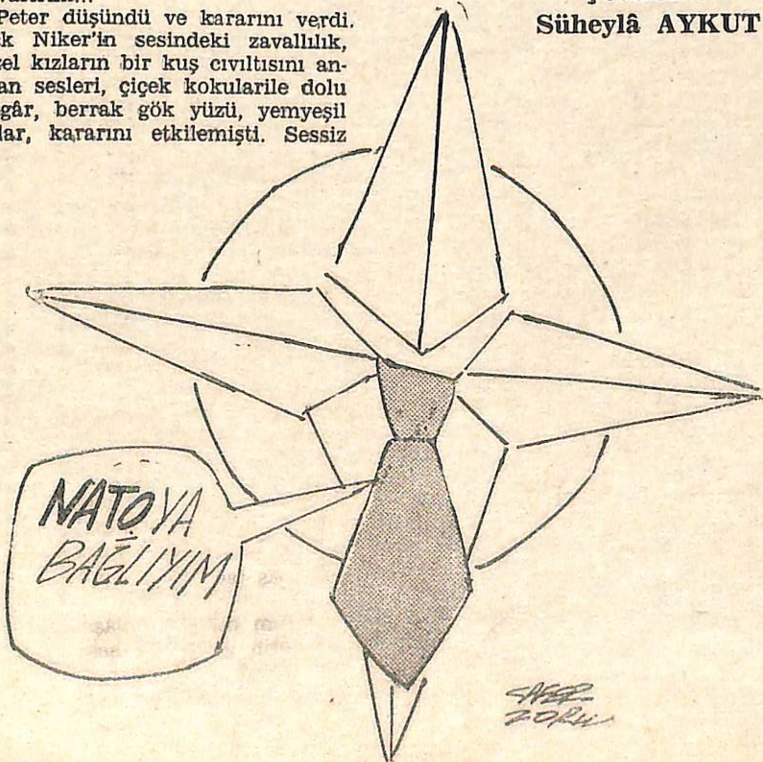
— Her şeyi anlamıştınız. Jack Niker tarafından ya satın alınacaktınız, ya da her hangi bir fedakârlıkta bulunacaktınız.

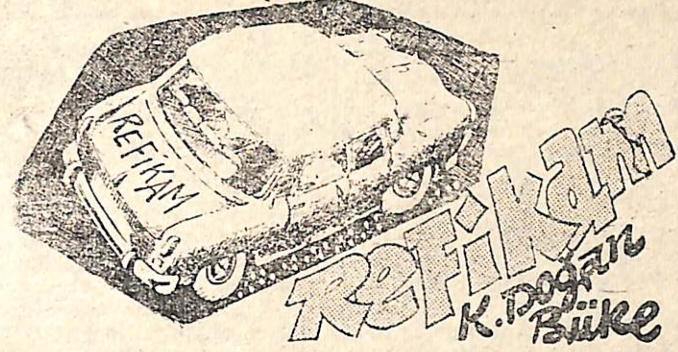
— Ne gibi? Bunların hiç birini yapmayabilirdim...

— Öylemi? İyi düşünsenize...

Peter yine düşündü. Kumandan doğru söylüyordu. Susmak, karmakarışık dedikodulara sebebiyet vermemek en iyisi değil miydi?

Çeviren :
Süheylâ AYKUT

EVVELCE kamyonların arkasında olurdu, sonra tankerlere yazdılar, şimdi de otomobillerin arkasına: «Yolların fatihi FATİH «veya» Acele giden, Ecele gider «dahası var» Hızlı yaşa genç öl, cesedin yakışıklı olsun» gibi vecizeler, yumurtlanmış hikmetler. «Maşallah» sözünü yazmıyorum, o hepsinde mevcut. Ben bu hikmetleri derledim efendim. Elimde bir defter, avanak avanak gezerim. Baktım bir kamyon geçiyor, ufku gözetleyen bir denizci gibi elimi gözüme siper eder, arkasındaki yazıyı okur, defterime aktarırım. Bu uğraşımla gurur duyuyorum. Hem kültürümü arttırıyorum hem de kimse bana «Deftersiz!» diyemiyor. «Allahsız!» diyene cevap vermeye gerek yok. Kimin Allah'lı, kimin Allah»sız olduğunu Allah biliyor. Ama elimde defterimi görenler bana «Deftersiz» demeye çekiniyor. Bu defa «Kitapsız» diyenler çoğaldı. Baktım bu işin şakası yok, «Sabahsız seks geceleri» kitabını aldım, hem defterim, hem de kitabım var. Hadi, gel de bana «Kitapsız!» de. İnsana uykusuz sabahı ettiren kitabın kapak resmini gösterir, feleğini şaşırtırım.

Bana «Kitapsız» dememeleri için aldığım «Sabahsız Seks Geceleri» beni bir sardı, aklınız durur. İlim, irfan, okumak gibi var mı? Memlekette nekadar seks kitabı varsa aldım, Hatta çoğunu Avrupadan getirttim. Seksle ilgili sun'i cihazları da edinip uygulamalarını yaptım. Öğünmek gibi olmasın, bir kartvizit bastırıp kendimi: «Seks Doktoru» olarak takdim etmek arzusundayım. Acaba bu suç olur mu? İyi bir ceza avukatı bulursam danışacağım. Danışma ücretleri de amma artmış!.

Kamyonların arkasına döktürülmüş o incilere defter dayanmaz oldu. Aman efendim, ne sözler, ne buluşlar? «Sür'at gümüşse, iteklenerek gitmek altındır» Yaratıcılığa bakın: «Sür'atle cehenneme gideceğine, yavaşça yuvana git» Bu sözlerin sahibi de külhanbeyi olmalı: «Geçme Ben'i, yerim Sen'i) Ben diyeyim elli, siz deyin yüz defterim var. Ben bunları bir antolojide yayınlamayı düşünüyorum. Sevgili şoför kardeşlerime hediyesi yüz liradan dağıtacağım. Şiir Antolojileri yayınlanıyor, hepsi saçma:

«Bir elimde hıyar
Bilmem neye yarar?!»

Efendim, bu Türk Şiir san'atının şaheseriymiş. Eskiden bazı hıyar'lar salatalığa hıyar dermiş. Hıyar deyip geçmemeliymiş. Ser'alarda yetiştirilen hıyarlar, memleketimiz için büyük bir döviz kaynağı imiş, Türkiyenin kalkınmasında hıyar'ın büyük bir yeri ve katkısı varmış. Şimdi gel de bunu söyleyen Bilirkişiye: «Ulan bu memleket hıyarla kalkınacaksa batsın be...» deme..

Az önce bir Ford Kapri'nin arkasında fosforlu «AYŞEM» yazısı gördüm, çarpıldım. Defterlerimin arasında onbinlerce vecize vardı, bukadar etkenini hatırlayamıyorum. Demek adamın karısının veya sevdiği pavyon artistinin adı Ayşe... Kız Ayşe, baban, anan nur içinde yatsın, sana güzel ad bulmuşlar? «AYŞEM» derken insanın yüreği hopluyor, salgı bezleri ve torbaları ifrazat yapıyor.

Soruşturdum, arabanın sahibi zenci bir Amerikalı imiş. Yanında çalışan Çingene kızı Ayşe ile evlenmiş, karısını çok seviyormuş, aşkını dillere destan etmek için arabasına AYŞEM diye yazdırmış.

Ey zenci sana, sen karını seversin de biz sevmez miyiz? Herkesin karısı kendine göre kıymetli. Hepsi dokuz aylık... Yok falanca yedi aylıkmış. Onlar hep numara. Nikâhlanmadan seks deneyleri yap, sonra milleti yuttur: «Benim ilk çocuğum yedi aylıktır!» Ben de ona sorarım: «Neden ilk çocuğun yedi aylıkta, altıncı çocuğun dahil diğerleri dokuz ay on günlük? Bu yazımla yedi aylık çocuk numarasının aşkî, seksî ve ilmî izahını yapmış bulunuyorum. Seks doktorluğum yalan mı?

Bende şans nerede? Piyangocu gazetelerde yayınlanan kuponları kestim ve yediaylık ilk yavrumun adını yazarak postaladım. Evet, küçücük yavruma Murat çıktı!. Bizdeki sevinci görmeyin.. Hayatımda bisiklet sahibi olamamış adamım. Allah son demimde gönderdi.

Aslında ben o yazıyı okumazdım. karımın zoru ile alırdım. «Konken Kuralları» diye seri bir yazı çıkıyormuş, onu izlediğinden paraya kıyıp alıyordum. Bu nedenle Murat'ımız biraz da onun eseriydi. Ben arabamı kazanmışım, karım Konken denilen o bulaşıcı lanet kumarda kayıp mı eder, kazanır mı, kendi bilir. Daha doğrusu şansı bilir.

Hemen kaportacıya gidip karımın adını arabanın arkasına yazdırdım: «REFİKAM» Millet benim de aşkımı öğrensin!.. Karımın adı REFİKA ise kabahat benimmi? Bu adı koyan ana - baba, kulağına okuyan hoca utansın!..

Eve varınca bastım kornaya: Dırt, dırt, dırt... Karım bolkonda göründü: «Aşağıya gel hayatım!» diye bağırdım. Az sonra karım indi, uzağa çekildim, karıma REFİKAM'ı gösterdim. Yüzünde mutluluk aradığım karım ağlamaya başladı, ağlaması dinince duyduğum söz şu oldu: Terbiyesiz, beni aşifte etmeye (Afişe etmek) utanmıyor musun?..

K. Doğan BÜKE

NE AİLE!..

Gençliğimde bir kıza talip olmuştum. Akrabadan nüktedan bir zatı ilerdeki evliliğin selâmeti bakımından kızın ailesini tahkike gönderdik. Dönüşünde şifahen şu raporu verdi:

— Efendim ev ev değil tımarhane. Bir babası var seceresi kaybolmuş Afrika maymunu, annesi dersen paskalya yumurtası, ressam tualı, ağabeyi sanki zek'at keçisi gibi. Bir de sen duhul edersen iyi bir çadır kumpanyası kurar panayırlarda oynarsınız, dedi.

Yılmaz KOCABALI
Tariş İSTANBUL — ŞUBESİ

HİÇ YOKTAN

Aktör temsilde rolü gereği uşaklarına bağırır:
— Atımı getirin.
Seyirciler arasından biri:
— At yerine eşek olmazmı!
Aktör sesin geldiği yana bakarak, eliyle sahneyi göstererek:
— Buyrun efendim, hiç yoktan iyidir.

Attila UÇAR
Kılıç Aslan Mah. Sivas Cad. Damla AP. 56/6 — KAYSERİ

(Orhan TOPHANELİOĞLU — İSTANBUL)

BAKIRKÖY YETMEZ

Şaş oldu gözlerim, lâl oldu dilim,
Peynir'e, zeytin'e, bal'a bakarken
Ne desek çıkıyor, fal oldu bilim
Ati'de görünen, yol'a bakarken.

Ateş pahasına, pastırma sucuk
Kimseler gülmüyor, kaldıkı çocuk
Gözler vitrinlerde oluyor boncuk
Kul gibi poz veren Çul'a bakarken.

Esnafta insaf yok, bizlerde para
Tek oda beşyüze, pahalı kira
Uzuyor durmadan, kuyrukta sıra
Uyumuş kalmışım hal'a bakarken

Çok haklı sayın Bayülken hoca
Bakırköy yetmez der, dertler koskoca
Hepimiz gelirsek oraya boca
Hocada şaşırır bol'a bakarken

Ekrem ÜÇ
Merkez Kütüphane İnşaatı - Ordu Caddesi
Beyazıt — **İSTANBUL**

SIKIŞTIM! ÇIKARIN BENİ BURDAN!
ANAYASA

(Tunç KARADENİZ

HAYVANLAR VE SÖZLERİ

— Ne komik. Gülmekten karnımın eti yırtıldı — KANGURU

— Şımarmayın canım, biraz ağırbaşlı olun. — FİL

— Sana da benim gibi çektiren mi var? AT

— Gene büyüklük bende kalsın. GERGEDAN

Türkiye'nin yeraltı zenginliklerine diyecek yok doğrusu. — DEVE KUŞU

— Ah şu emlâk vergisi yok mu? KAPLUMBAĞA

— Ben de yirmiyılda emeklilik hakkı isterim — İNEK

— Yöneticiler uyuyormu? Kürtaj kanunu istiyoruz. — TAVUK

— Fazla uzun ettin ama. — ZÜRÂFA

M. Cemal ARIĞ
K. MARAŞ

TRAFİK SİGORTASI

Bir arkadaş topluluğunda bulunuyorduk. Lâf dönüp dolaşıp, «Trafik kazalarının çok sık olduğu, bunun için sık sık seyahate çıkanların, trafik hayat sigortası olmalarının gerekliliğine» gelmişti. Beyim:

— Az para vermiyorlar, örneğin, ölüm halinde verilen 100 bin lira çoluğunun çocuğunun hayatını kurtarır!...

Deyince, hitap edilen bey boynunu büküp:

— Nerde bizde o şans! demez mi?!.

Handan TAŞKIN
Lise Matematik Öğretmeni Turan Taşkın'ın eşi. — YUMURTALIK

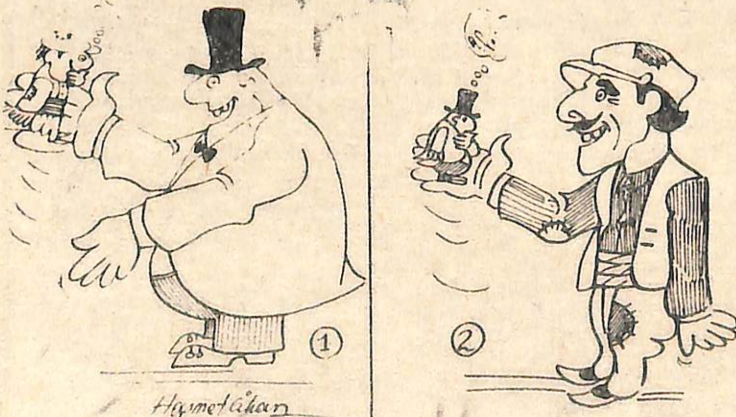
RESEPSİYONDA

Saçları dökük orta yaşlı bir adam beraberinde genç ve güzel bir sarışınla otele girdi Resepsiyondaki genç memur sordu.
— Evlimisiniz efendim.
Genç kadın atıldı
— Tabiki evliyiz O oniki yıllık bense sekiz aylık.

ÖYLEYSE

Lokantada
— Garson geçen hafta yediğim biftekten var mı?
— Evet efendim
— Öyleyse sen bana köfte getir.

Hüseyin KÜÇÜK
(Antalya — MANAVGAT)

«Eski ve yeni Kalkınma!»
(Haşmet CİHAN — KIRKLARELİ)

Tarih öğretmenimiz, aynı zamanda okul müdürümüz derse girdiğinde bize kızgın bir şekilde bakarak:

— «Yarına bir tane uzun saçlı öğrenci görürsem benim dersimden biraz zor geçer dèdi. Bu söz sınıfta şok tesiri yaptı. Arkadaşlarla birlikte en yakın berbere oltayı attık. Berberde uzun ve kalabalık bir sıra oluşmuştu. Aklıma dört dörtlük bir gırgır geldi. Kalabalığa dönerek, gayet ciddi:

— Arkadaşlar, gönlüm sizin sırada beklemenize razı olmadı. Ben, beş ay berberin yanında çırak çalıştım isteyen arkadaşı ben de traş edebilirim. Söylevim başarılı olmuştu. İlk kurbanımı sabırsızlıkla beklemeye başladım. İlk kurbanım «Pilli Bebekti.» (Mustafa Erbol) uzun bir terlemeden sonra hayattaki ilk traşımı başarıyla bitirdim. İkinci kurbanım «Baltalı İlahtı» (Söylemesi ayıptır, arkadaş biraz Zagor'a benzerde!...) Yerine oturken:

— «Aman gözünü seveyim, kulağımı falan kesme» diye güldü.

— Ayıp ediyorsun otur rahatına bak, ben seni traş ederim» dedim.

OLMAZKİ CANIM

Gayet güzel traş etmeye başladım. Berberlik bayağı hoşuma gitmişti. Bir ara kulağın arkasını alıyordum «Hart» ve arkasından «Ah!» diye iki ses geldi. Zagorun (Ali Saldere) kulağından kanlar akmaya başladı. Bizim zagor kulağını tuta tuta dışarı fırladı. Ben ciddi olmaya çalışıyordum. Makasın üstündeki kulak parçasını aldıktan sonra arkadaşlara:

— Arkadaşlar uçaklar bile havada çarpışıyor. Böyle hafif kazalar olabilir. Sıra kimdeyse gelsin dedim. Benim sıra etrafa dağılmış kasıklarımı tuta tuta gülüyordu...

Ertesi gün coğrafya dersini işliyorduk. Coğrafya öğretmenimiz (Selim Baba) «Zagor»un yanından geçerken sargılı kulağına bakıp:

— «Ne o lan! kulağını kim ısırdı» deyince sınıf makaraları koyverdi.

Zagor gözleriyle beni süzerek:
— «Hocam, berber kesti» dedi.
Ağzı gevşek biri bağırarak:
— «Hocam, berber bizim Atti-la' idi» deyince, Hoca gülerek bana döndü.
— «Olmazki canım!, Adamın kulağını kestiğin yetmiyor gibi enseyide Ege kıyılarına benzetmişsin» dedi.

Atilla UÇAR
Kılıç Aslan Mah. Sivas Cad.
Damla AP. 56/6 — KAYSERİ

TURİSTLER

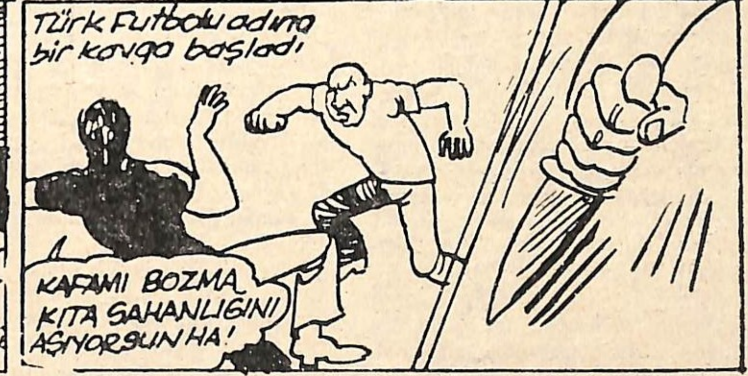
Uyduran ve çizen Aydın Alkustaoğlu

Geçen hafta Zorba Mustafa, Meşhur futbolcu Erdalı kaçırdı Onu Sallering denilen bir deniz kampına götürüp hapsetti. Adamı kaçırılan Foldurfos Külübü derhal karşı taarruza geçip kaçırılan malının peşine bir adam taktı.

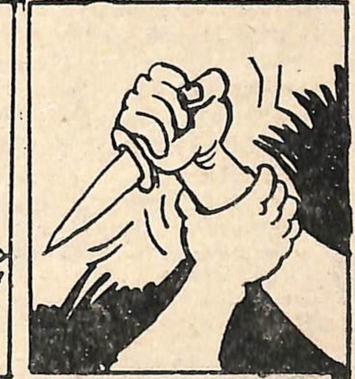

ve Foldurfos kulübü yürütme uzmanı Gümrükten Tır kamyonu kaçırır gibi erdalı omuzladı..

Yozyürek'in Yeni Serüvenleri

SULHİ DÖLEK

BU FASILDA BÖYLE KAPANDI

BABASI ve kardeşleri tarafından bir kez daha terkedilen Yozyürek, evde yalnız kalınca bir süre ne yapacağını bilemeden ikiyüz kiloluk gövdesini odadan odaya taşıdı durdu. Karnı acıkmıştı. Aşçı kadın da gittiği için yiyecek yoktu evde. Mutfakta bulduğu iki çiğ kabağı yedikten sonra ne yapacağını biliyordu artık.

Evi oda oda kiraya verdi Yozyürek. Kiracıların çoğunluğu kendi halinde, aklı başında kişilerdi. Herkes gibi içip sarhoş oluyorlar, perdelere pabuçlarını siliyorlar, gece yarıları koridorda kavga ediyorlar, kiralarını ödemiyorlardı. Erkekler içeri uygunsuz kadınlar alıyorlar, kadınlarsa yanlarında getirdikleri heriflere güvenerek, kadın getiren erkeklere kafa tutuyorlardı. Burası bir aile yuvasıydı sonunda ve izlenmesi gereken birtakım kurallar vardı kuşkusuz.

Kiracılardan birinin yerli yapı bir arabası vardı. Sekiz pusula, üç kadife köpek ve sayısız bayraklarla bezenmiş olan bu araba geceleri bahçedeki güllerin ortasına parkediliyordu. Başka bir kiracı bir gece bu arabayı çalıp kaçtı. Üç gün sonra bir hendeğe yuvarlanmış olarak bulundu araba. İçinden pusulalar, radyo, köpekler ve bayraklar alınmıştı. Ayrıca motor ve tekerlekler de gitmişti. Buna karşılık arabayı çalmış olan kiracı hiç bulunmadı. Yozyürek odayı bir başkasına verdi.

Alt katta oturanlardan biri yetmiş yaşlarında bir kadındı. Elinde çuval Yozyürek bir anda anlayıverdi. «O kadın benim annem değil, kiracım. Daha doğrusu kiracılarımdan biri. Alt katta, helânın yanındaki odada kalıyor.»

«Helâ nerede?» diye sordu iri bıyıklı polis telâşla.

«İleride solda.»

Polis koşup helâya girdi. Yozyürek arkasından seslendi:

«Hey, helâda değil, helânın yanındaki odada kalıyor demiştim.»

Ama polisin o anda aklına gelen iş, yaşlı kadını tutuklamaktan daha gibi bir çantayla geziyordu hep. Çanta öylesine büyüktü ki, dünyayı alacak gibiydi. «Otel Yozyürek»e bir gün iki polis geldi. Yozyürek her zaman saygı duymuştu yasalara. Üstelik memur beyler kiralık oda arıyorlarsa bu konuda da bir kolaylık düşünülebilirdi.

«Annen nerede?» diye sertçe sordu polislerden biri, kendilerini kapıda karşılayan Yozyürek'e.

«Bunu bilmeyi ben de çok isterdim,» diye içini çekti adamımız. «Ama bilmiyorum. Doğrusunu isterseniz öz annem ben doğarken ölmüş. Üvey annem ve babam beni bırakıp gittiler daha sonra. O zaman yedi yaşındaydım. Çok geçmeden duydum ki, babamı da terketmiş üvey annem. Şimdi şurada oturup size bugüne dek başımdan geçenleri anlatmaya başlasam gözleriniz yaşarır. Benim üzüntüsüz günüm olmadı hiç.»

Polislerden iri bıyıklı olanı - Yozyürek o sırada hiç bıyıksız polis olmadığını düşünüyordu - Yozyürek'in kocaman göbeğini gösterdi:

«Bütün bu üzüntüler sana yaramışa benziyor.»

«Görünüşe aldanmayın,» dedi Yozyürek. «İyi ama, siz benim annemi neden arıyorsunuz?»

«İmza isteyeceğiz,» dedi polislerden küçük bir bıyığa, ama büyücek bir mizah duygusuna sahip olanı. «Biz annenin hayranıyız.»

«Kendisini kutlayacağız da,» dedi öteki polis. «Tek başına bu kadar çok şeyi bu kadar kısa zamanda çalabilmiş olması bir mucize.»

«Ne çalmış ki?» diye sordu Yozyürek. Şaşırmış görünse de aslında gururlanıyordu annesiyle.

«Ne çalmamış diye sorsan karşılığı daha kolay verilebilir. Eline ne geçerse hasır çantasına atıyormuş. İki aydır peşindeyiz. Sonunda kıstırdık işte.»

önemli olmalıydı. Karşılık gelmedi.

Küçük bıyıklı polisle birlikte büyük bıyıklı polisin helâdan çıkmasını beklerken sordu Yozyürek. «Memnun musunuz işinizden?»

«Doğrusunu istersen kardeşim, ben işimi çok severim,» dedi polis. «En çok da heyecanlı bir meslek olmasını.»

«Anlıyorum. Haydutlar, katiller... Gerçekten heyecanlı.»

«O heyecanı değil, nereye atanacağımı bilmemenin verdiği heyecanı kastediyorum. Polisliğin her türünü yapmak zorunda bırakıldım bugüne dek. Sen ne iş yaparsın?»

«Borsa işi,» dedi Yozyürek rahatlıkla.

«Yani hisse senetleri, tahviller falan mı?»

«Evet, hisse senetleri, tahviller falan... Bir de bu konağın geliri...»

«Kiracılarınız ilginç kişiler olmalı.» Farkında olmadan «siz» demeye başlamıştı Yozyürek'e polis.

«Öylediler. Ama kabul edersiniz ki kiracılarımın dışarıda yaptıkları beni ilgilendirmez. Ben sadece eşyayı iyi kullanmalarına, kirayı zamanında vermelerine bakarım. Sözgelimi o hırsız dediğiniz yaşlı kadın kirasını hiç aksatmamıştır. Hırsız olabileceği aklıma bile gelmezdi.»

«Aah, ah!» dedi polis. «İnsanları hiç tanımıyorsunuz. Biz nelerini görüyoruz... Melek yüzlü bir kız çocuğu vardı, ondört yaşında. Anasının dostunun kafasını uyurken keserle parçalamış. Bir gülümsüyor ki, görseniz içiniz erir.»

Helânın kapısı açıldı, iri bıyıklı polis memuru çıktı.

«Kadın bu odada mı kalıyor?»

«Evet.»

Polisler odanın kapısına vurdular. Uykulu bir karşılık geldi içerden:

«Ne var?»

«Polis. Açın ve bizi kapıyı kırmak zorunda bırakmayın.»

«Kapıyı kırmak mı? Aman Tanrım! Neden böyle haşin bir şey yapacakmışsınız? Açıyorum. Ama bekleyin de giyineyim. Çırılçıplağım.»

Küçük bıyıklı polis ya insanları gerçekten iyi tanıyordu, ya da yetmiş yaşında bir çıplak kadının nasıl olacağını merak ediyordu. Kapıyı omuzladığı gibi menteşelerinden söktü. Kadını pencereye tırmanırken yakaladılar.

«Kimseye güven olmuyor,» dedi Yozyürek kenardan. «Güvenip evimin en güzel odalarından birini kiraladığım nur yüzlü ihtiyar bayağı bir hırsızmış!»

«Kapa çeneni şişko!» dedi polislerle boğuşan nur yüzlü ihtiyar. «Yaşam savaşının kolay olduğunu mu sanıyorsun?»

Polislerden biri kadını alıp gitti. Öbürü ağzına dek çalıntı eşyayla dolu olan odada kalıp bekledi. Eşyaları taşıyabilmek için bir kamyonet getirtmek zorunda kaldılar.

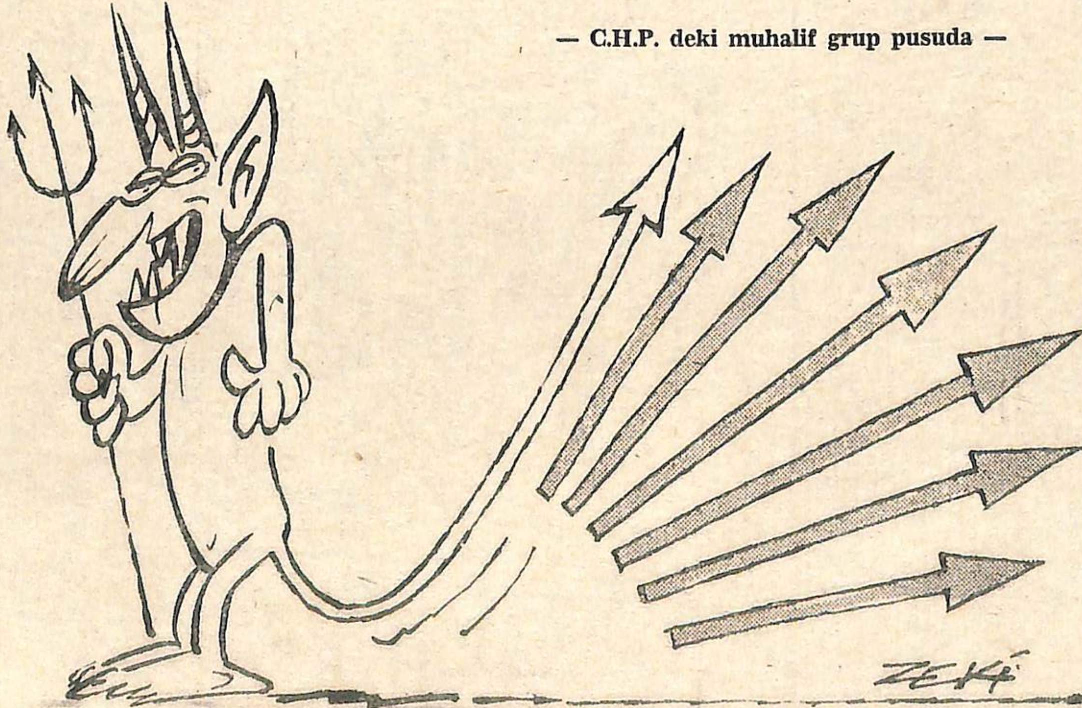
Bu olaydan sonra evden iyice soğudu Yozyürek. Neyse ki o sıralarda bir gece, yatakta sigara içen sarhoş bir kiracı yangın çıkardı. Bir çöp bile kurtulmadı evden. Yozyürek, üstüne dar gelen pijamalarıyla yine sokakta kaldı.

Sulhi DÖLEK

Okurlarımıza duyuru:

Otuzdört haftadır katlandığınız Yozyürek bu sayıda sizlere «Hoşçakalın» diyor. Gösterdiğiniz ilgiye teşekkür ederiz. Zaten Yozyürek'in sona ermesinin nedeni de sizlerin yakın ilginiz. Beş çuval okur mektubunun altında kalan yazar, artık Yozyürek'in serüvenlerini aktaramayacağını belirterek teslim bayrağını çekti.

— C.H.P. deki muhalif grup pusuda —

YEDİNCİ OK!...

Akbaba

Haftalık Siyasi Mizah Mecmuası

SAHİBİ : Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden : Kadri Yurdatap

Sekreter : Selâmi M. Yurdatap

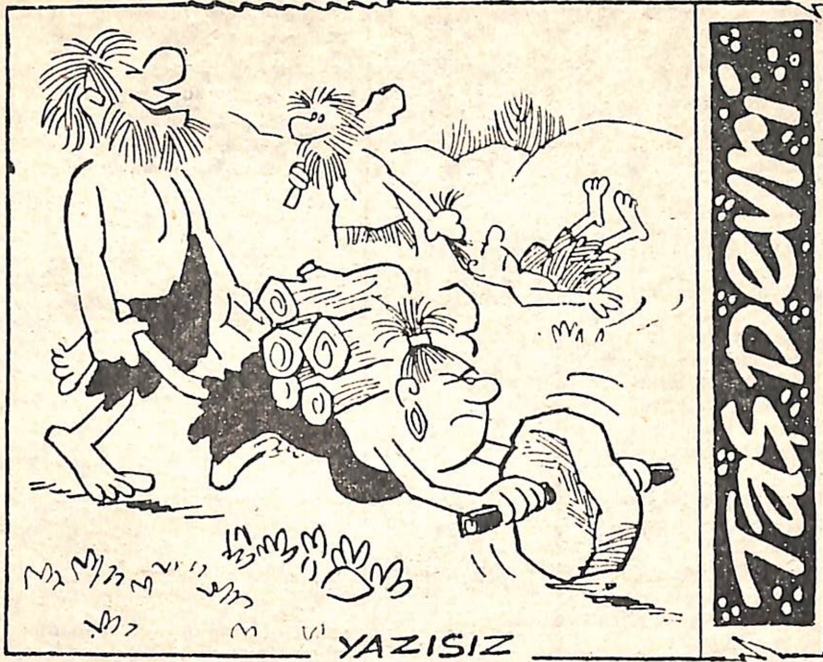
Dizildiği ve basıldığı yer : Akbaba Matbaası

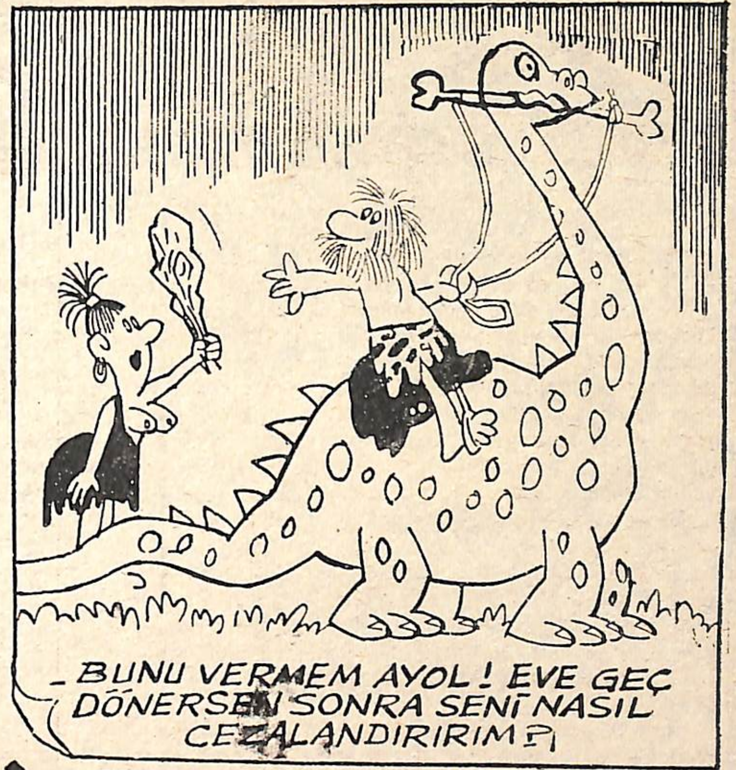
İDARE YERİ : Divanyolu Klodfarer Caddesi No: 8 - 10, Daire: 3. İstanbul

Telefon : 22 18 11

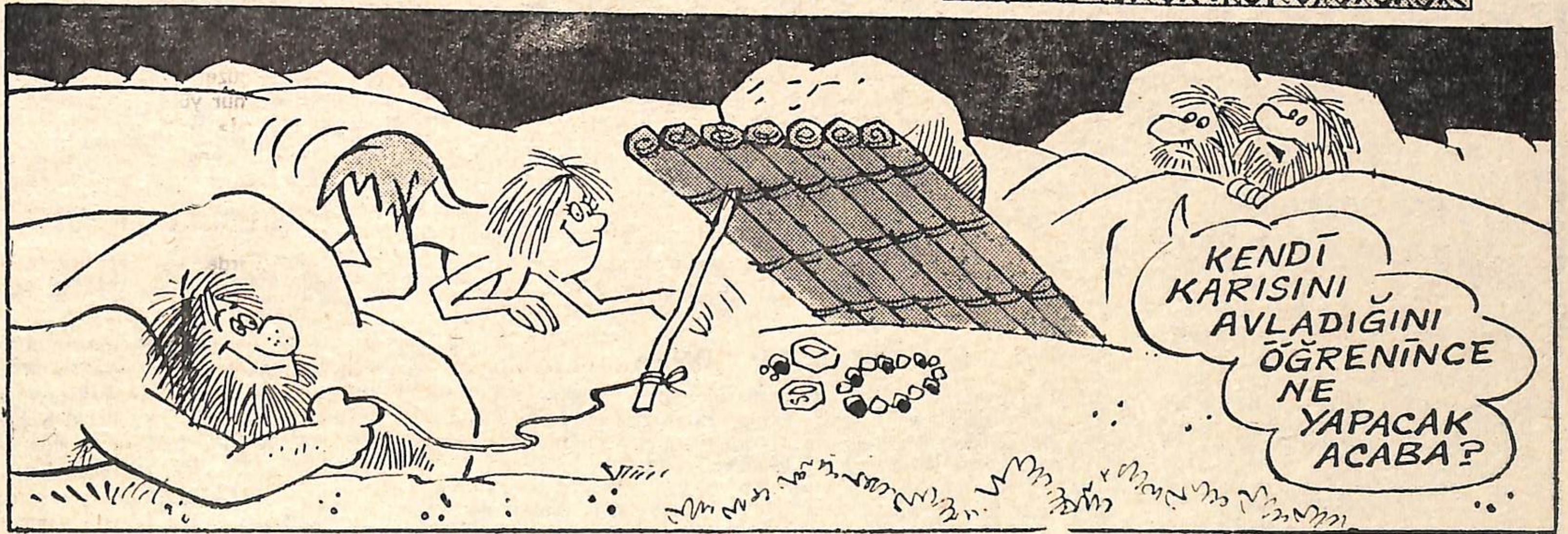
İLÂN FİYATI : Kapak içi santimi 60 lira, iç sayfalar 65 lira.

Fiyatı : 250 kuruş,

Dünya Karikatürleri

MİLLETLER GÜLÜYOR

— Komşuda pişer, bize de düşer!...

POKERCİ MAYMUNLAR

Kadın hayvanat bahçesindeki meymun kafesini bir süre seyrettikten sonra telaş ve hayret içinde, hayvanların bakıcısına koştu.

— Baksanıza kafeste ne oluyor? Dört maymun bir masa başına oturmuşlar, poker oynuyorlar...

Bakıcı sakin bir sesle:

— Telaş etmeyiniz madam, diye cevap verdi. Haberim var, biliyorum. Ama merak edecek bir şey yok, parasına değil, fındık fıstığına oynuyorlar.

KAZANÇ YOLU

İskoçya'ya giden trende Alman turist yanlışlıkla imdat frenini çekti. Sonra:

— Oh, ne yaptım ben! diye bağırdı. Şimdi beni cezalandıracaklar...

Bir İskoçyalı:

— Cezanın yarısını bana verin kendimi trenden atayım. Sizde bir bahane bulmuş olursunuz, dedi.

KEDİLERİN SUÇU

Kızıl Çinde emir çıkmış, bütün kediler görüldükleri yerde öldürülüyorlardı.

Bu zavallı hayvanların günahları neydi diye sormayın hiç. Senelerdir uğraşıldığı halde bir türlü (Miyav) yerine (Mao) demeyi öğrenemediler çünkü.

DEĞERLİ YÜZÜK

Adamın biri, arkadaşına sordu:

— Kaybettiğin yüzük değerli miydi?

— Evet. Ona hayatımı borçluydum.

— Nasıl?

— Annemin evlenme yüzüğüydü.

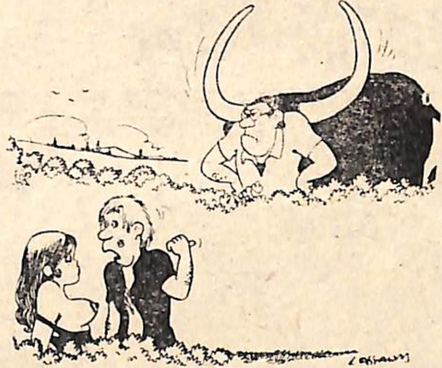
KORKU BELÂSI

Bir kadın arkadaşile dertleşiyordu:

— Kocam çok yalancıdır... Ama nasıl yalancı bir bilsen... Sabahın dördünde eve geldiği zaman ona nerede olduğunu, neden bu kadar genç geldiğini sorduğumda, verdiği cevaplara aklın durur...

— Ya! Çok kötü bir şey bu huyu... Seni her zaman bu çeşit yalanlarla oyalar mı?

— Her zaman değil. Bazı geceler elimi kımıldatmıyacak kadar öylesine yorgun olurum ki, ona hiç bir şey soramam.

— Kocan galiba?!...

BEŞYÜZ YIL SONRA

Bir Teksaslının işleri çok kötü gidiyordu. Düşündü, taşındı ve sonunda bir hastahaneye baş vurarak vücudunun 500 yıl dondurulmasını istedi. Dondurma işleminden önce her şeyini satarak bir milyon dolarlık hisse senetleri satın aldı.

Teksaslı donduruldu ve aradan 500 yıl geçtikten sonra yeniden diriltildi. Adam, kendine gelir gelmez ilk iş olarak derhal Newyork'a hisse senetleri şirketine telefon açtı:

— Bundan 500 yıl önce bir milyon dolarlık hisse senetleri almıştım. Acaba bu günkü değerleri ne kadar?..

Şirket yetkilileri, bir kaç dakika iş hesabına baktılar.

— Tam 500 milyon dolar paranız var, cevabını verdiler.

Teksaslı sevinçten deli gibi olmuşken telefonda memur kızın sesini işitti:

— Şehirlerarası konuşma yaptınız, borcunuz 500,000 dolar efendim.

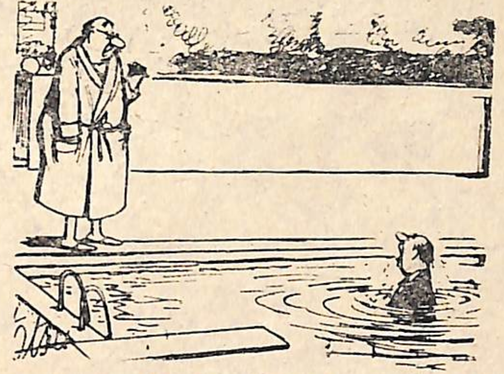
KARANLIKTA ÖPÜCÜK

İki sevgili, trende baş başa oturmuş gezmeğe gidiyorlardı. Tren bir aralık bir tünele girdi. Ortalık karanlık oldu. Kısa bir süre sonrada tünelden dışarı çıktı. Erkek, sevgilisine:

— Eğer tünel biraz daha uzun olsaydı seni öpecektim, dedi.

Kız, hülyalı bakışlarla kompartmanda bulunan diğer erkekleri gözden geçirdikten sonra:

— Öylemi, diye mırıldandı. Demek sen değildin... öyleyse, acaba beni kim öptü?..

— Havuzun her tarafını aradım ama madamı bulamadım!...

PARA MESELESİ

İki İskoçyalı tatil gezisine çıkmaya karar vermişlerdi. Biri:

— Amerikaya gidelim dedi.

— Olmaz, dedi diğeri. Dolarımız yok.

— Öyleyse İtalyaya gidelim.

— Oda olmaz, liretimiz yok.

— Canım, Fransaya gideriz bizde...

— Oda olmaz, frankımız yok.

— Galiba en iyisi yine burada kalmak.

— Evet ama, bizim parayı kimden alacağız?...

TECRÜBELİ ÇAPKIN

Çapkın bir erkek, arkadaşına kadınları nasıl idare ettiğini anlatıyordu:

— Bir kadına daima, onun diğer kadınlardan başka olduğunu söyle. Buna derhal inanacaktır ve öylesine memnun olacaktırki, ondan sonra ona karşı diğer kadınlara nasıl davrandıysan davranırsın, fark bile etmiyecektir.

HARAÇ

Küçük Jules okuldan bir gözü mosmor çürümüş bir halde eve döndü. Annesine dert yandı:

— Sınıfımızda bulunan iri bir oğlan gözüme yumruk attı...

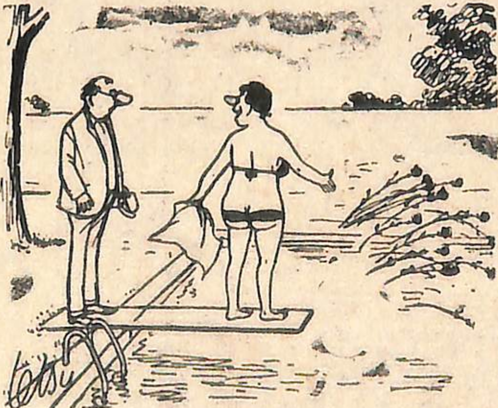
Annesi teselli etti:

— Zarar yok yavrum, yarın sana bir pasta veririm, onu gözüne yumruk atan çocuğa verirsin. Bu şekilde onunla dost olursunuz ve bir daha sana yumruk atmaz.

Ertesi gün Jules pastayı okula götürdü. Ama akşama diğer gözüde morarmış olarak eve döndü. Annesi hayretle sordu:

— Bu gözünede kim vurdu?

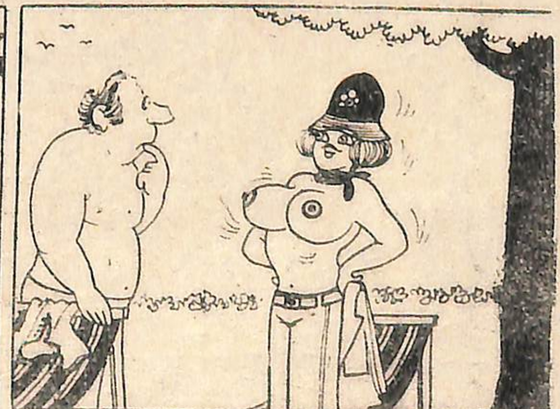
— Yine aynı çocuk, dedi Jules. Bir pasta daha istiyor.

— Bana çiçek getirdiğiniz için teşekkür ederim.. Hemen suya koyuyorum!...

— Nasıl küçük hanım sıkı değil mi bunlar?..

— Peki, ya bunlar nasıl?!...

Sizin için de bir Beymen var.

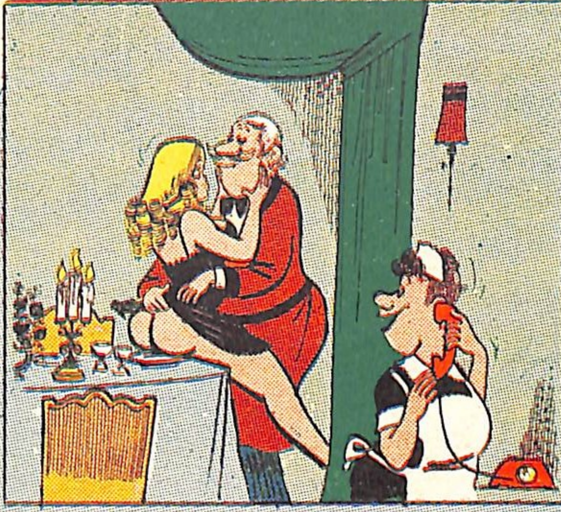
Her zevke, her ölçüye göre
bir Beymen vardır.
Beymen'de renkler ve çeşitler
saymakla bitmez.
Beymen'leri bir görün.
Dilediğinizi seçin.
Üstünüzde deneyin.
Ve gardrobunuzu
Beymen'le yenileyin.

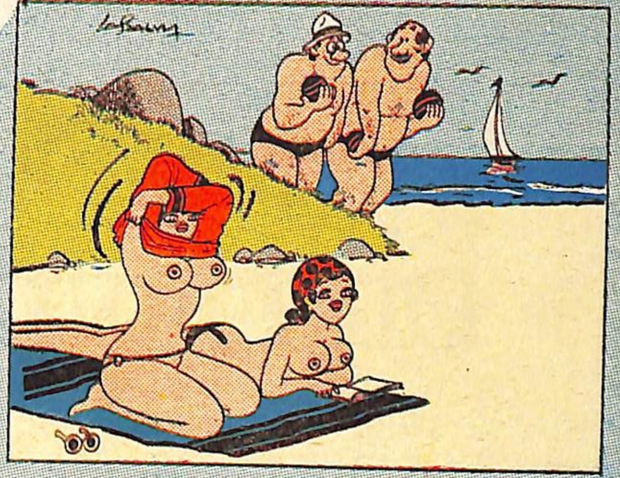

"Seçkinlerin giyimi"

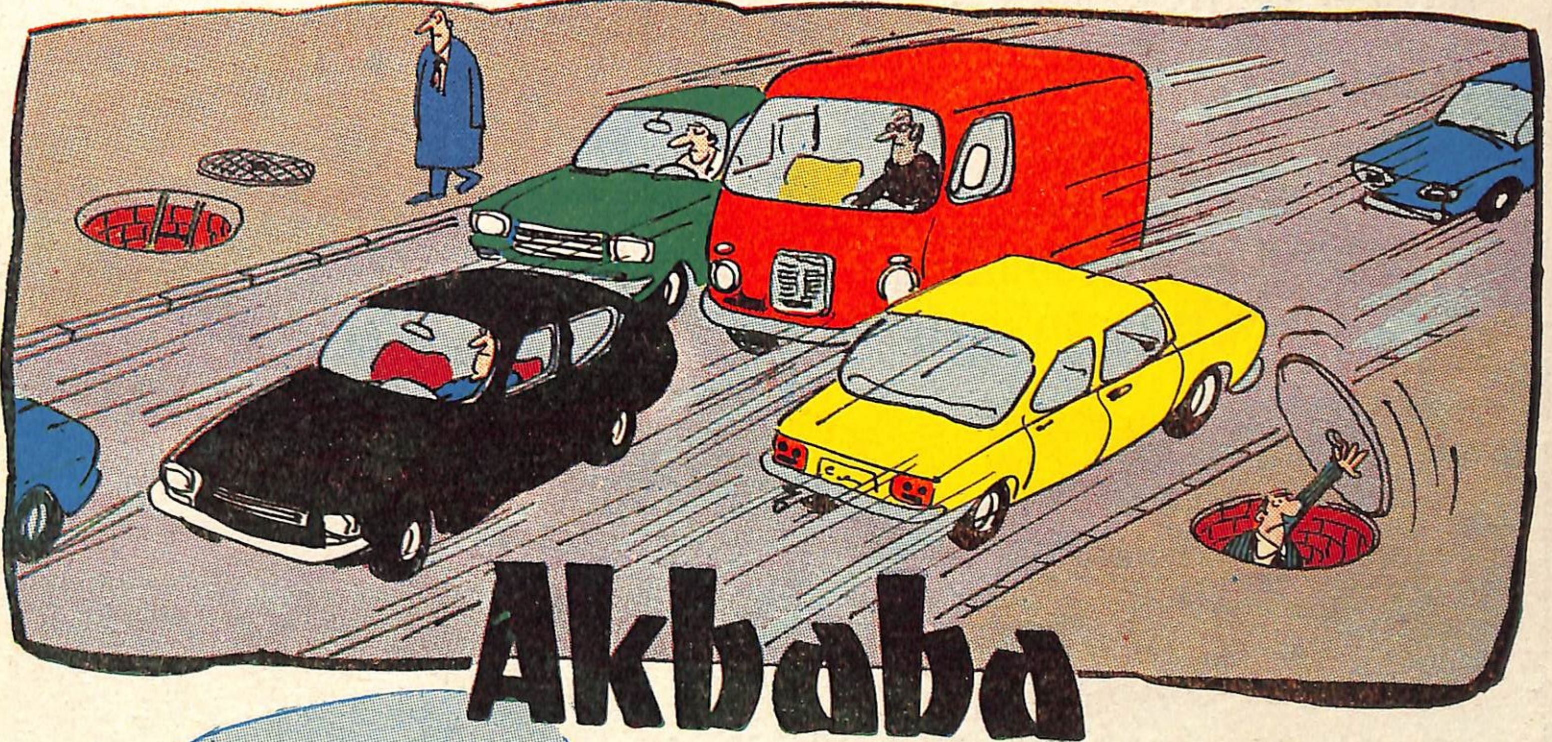
Manajans 1796-68

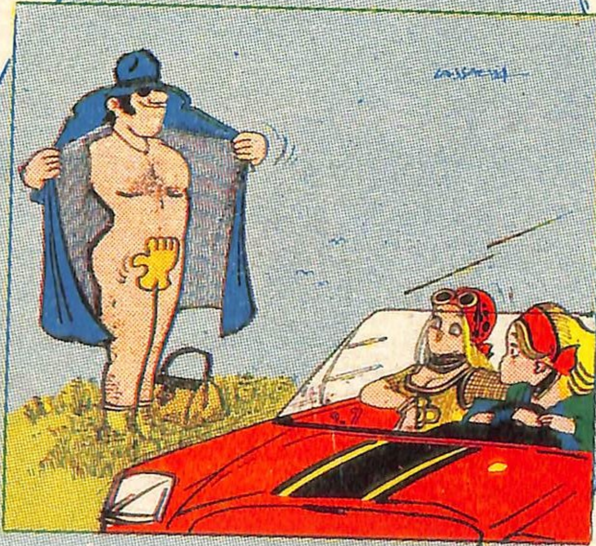

-MERAK ETMEYİN.. BEYİN İŞTAHI YERİNDE. TABAĞI DOPDOLU!

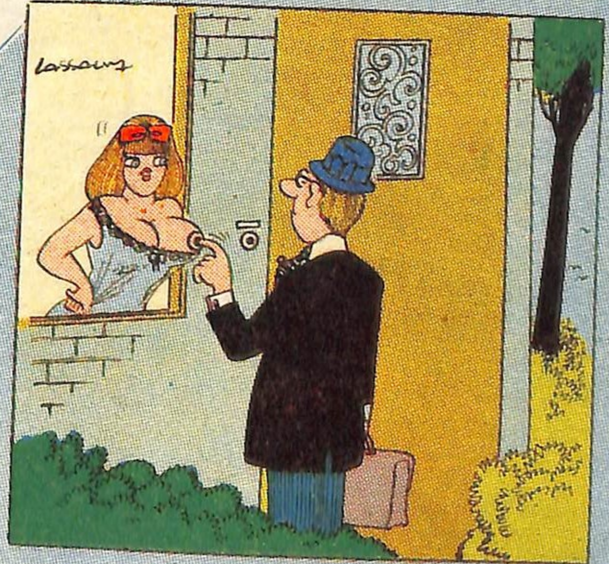

BUNLAR İŞ ADAMI GALİBA... BİZİMLE TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİ YAPMAĞA GELİYORLAR!

— OTO - STOP!

— KUSURA BAKMAYIN. BEN HEP KAPILARI ŞAŞIRIRIM NEDENSE!..